

„Nowa forma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

Table with columns for subscription rates: W miejscu, Na prowincji, W Austrii, W cesarstwie niemieckim, etc.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja Nowej Reformy i wszystkie urzędy pocztowe: miejscową: Administracja Nowej Reformy — Magazyn nowości F. A. Grigara i Główna trafikowa w Ryńku...

Od Wydawnictwa.

Upraszamy Szanownych Prenumeratorów miesięcznych o wczesne nadsyłanie przedpłaty, która wynosi:

Table with subscription rates for different regions: w miejscu, z przesyłką pocztową w Austrii, w cesarstwie niemieckim, etc.

W Podgórzu przyjmuje prenumeratę na N. Reformę księgarnia Władysława Poturalskiego.

W sprawie wyższego wykształcenia kobiet.

Z świątłych sfer kobiecych otrzymujemy następujące, ze wszelkim miarą uwagi godne spostrzeżenia i wnioski, w poruszonej przez nas niejednokrotnie sprawie wyższego wykształcenia kobiet:

Korespondent praski Nowej Reformy w numerze 19 z 23 stycznia b. r. kończy swój artykuł w sprawie studiów uniwersyteckich dla kobiet następującymi słowami: „Wyprzedziły nas już na tem polu Czeski, Niemki, Chorwacki, Rosyanki i Bułgarki. Docekalimy się jeszcze, że i Turcyński wyprzedzą nas w dążnościach cywilizacyjnych.”

Przychodzi mimo woli na myśl pytanie, do kogo właściwie zarzut ten się odnosi? Kto ma wspierać te dążności cywilizacyjne w naszym społeczeństwie kobiecym i z krainy złotych snów sprowadzić je na pole realnej pracy? Władze, powołane do rozszerzania blasków oświaty, zajmują stanowisko wprost nieprzychylnie względem garnących się do światła jednostek, dlatego tylko, że są kobietami. Rada szkolna z obawy „rozbudzenia w młodych kobietach aspiracji naukowych” (!) nie pozwala im wyjść poza sferę „zakreśloną dotychczasowymi stosunkami”, i sprzeciwia się założeniu gimnazjów klasycznych dla kobiet, dopóki nie będzie uregulowaną sprawa przypuszczania kobiet do studiów uniwersyteckich.”

Senat akademicki odrzuca podania kilkudziesięciu kandydatek, pragnących słuchać wykładów uniwersyteckich, zastępując je ustawą ministerialną, nie pozwalającą kobietom uczęszczać na kursa, chyba w wyjątkowych okolicznościach, i nie daje bliższego określenia, jakie są te wyjątkowe i zasługujące na uwzględnienie okoliczności. Jeżeli bowiem przyjęto jako hospitantki kandydatki na aptekarki, usprawiedliwiają to odpowiednim ich przygotowaniem, to dlaczego odrzucono podania kobiet, studiujących od paru lat medycynę w zagranicznych uniwersytetach, jako rzeczywiste studentki, a decydujących się na prawa hospitantek, byle tylko mogły studia swoje odbywać w kraju?

Sjm, odwołując się od jednej władzy do drugiej po opinie, powraca, pomimo gorliwych zabiegów przychylnych tej sprawie posłów, do tego samego punktu, z którego wyszedł, nie po-

sunawszy sprawy ani o krok naprzód, pomimo że petycję domagającą się utworzenia gimnazjum dla kobiet i wstępu na ławy uniwersyteckie podpisało tysiące kobiet ze wszystkich dzielnic Polski.

Zostaje ostatnia instancja: społeczeństwo. Otóż pod tym względem i ta instancja zawodziła dotąd. Niepojęta dla myślącego człowieka jest ta obojętność, to zaślepienie, to lekceważenie przyszłości dziecka, jakie panuje wśród naszych rodzin względem córek. Dla syna od najmłodszych lat układa się przyszłość, na rozwoju jego zdolności ugruntuowaną; nie szczędzi się kosztów i zabiegów, ażeby dać mu możliwość wybrania z pośród licznych zawodów tego, który najlepiej jego usposobieniu odpowiada i największe korzyści zapewni mu w przyszłości. Dziewczynkę natomiast poi się elementarną enyklopedją wszelkich nauk, zaprawioną wonnościami różnorodnych sztuk pięknych, i tak zaopatrzoną na drogę życia skazuje się na bezczynne oczekiwanie wybaczenia, którego wartość społeczno-ekonomiczna odpowiada cyfrze wymagań rodziców i panny, wymagań, najczęściej tylko materyalnych. W miarę upływającego czasu i braku popytu, opuszcza się z wymagań coraz więcej, byle pozbyć się córki z domu, co się nazywa zapewnieniem jej losu. Jakie aspiracje, zdolności i pragnienia miała to dziewczę, zanim zdecydowało się zostać tem zerem, które tylko przy jedności coś znaczy, — o to nikt nie pyta. Jaką sumę zdrowienia i pożytku uzyskać i dać zdolna jest kobieta w związku, który przyjęła jako jedyną konieczność w braku innego wyboru, — to nikogo nie obchodzi. Czy obowiązki te spełnia dobrze i czy może je spełniać dobrze, nie będąc do tego odpowiednio przygotowaną, nad tem nikt się nie zastanawia.

Nie wypływa z tego, cośmy powyżej powiedzieli, żeby kobieta, chcąc spełniać godnie obowiązki żony i matki, koniecznie musiała kończyć uniwersyteckie studia, — ale wątpiłbym być nie może, że ta, która je skończy, spełni te obowiązki lepiej, choćby dlatego, że odwręta swój umysł od błahostek, a przez nawyknięcie do systematycznej pracy i wytrwałości w pokonaniu przeciwności, użytkuje te cnoty i w życiu rodzinnem. Te zaś kobiety, które za mąż nie wyjdą, w nauce mogą czerpać rozkosze, którychby w samotnym i bezcelowym życiu nigdy nie zaznały — a co ważniejsze, mogą stać się czynnikami dodatnim i pożytecznym w społeczeństwie działającymi.

Wreszcie, z poczucia prostej sprawiedliwości, krzywdą o pomście do Boga wołająca jest odręcanie ludzkiej jednostki od pracy umysłowej i możliwości nanki, dlatego tylko, że miała nieszczęście urodzić się kobietą. Zarzucają, że kobiety nasze tej żądzy wiedzy, zarówno jak i dążeń do samostojnej pracy umysłowej nie objawiają. Odpowiedzią na to są odezwy i petycje, zaopatrzone w nader liczne podpisy, domagające się dopuszczenia kobiet do wyższych studiów. Odpowiedzią są wytrwałe od kilku lat usiłowania, nie zrażające się przeszkodami i trudnościami, w celu otworzenia gimnazjów dla kobiet i wywalczenia im prawa uczęszczenia na uniwersytety. Odpowiedzią są wreszcie, to z każdym rokiem liczniejsze pionierki nauki, które poza granicami kraju zdobywają wiedzę i dyplomy.

Trzeba przyznać, że i społeczeństwo nasze też niesprawiedliwosci, jaka się dzieje kobietom, pragnącym się uczyć, a w dążeniach swoich systematycznie hamowanym, zaczyna już w coraz szerszych kołach odczuwać i pragnie ją usunąć. Jednym z takich dodatnich objawów zwrotu na lepsze w kwestyi uniwersyteckiego kształcenia kobiet jest wskrzeszenie Towarzystwa imienia Kraszewskiego, mającego za cel ułatwienie Polkom uniwersyteckiego wykształcenia i udzielanie pomocy pieniężnej tym, które jej

w studiach swoich potrzebują. Towarzystwo to po ośmiolatej katelepsji ożyło nagle i ogłasza odrazu konkurs na dwa stypendya dla Polek uczęszczających na uniwersytety.

Na początek dobre i to; ale cóż to za kropla w morzu wobec potrzeb, z którymi walczyć muszą te dzielne kobiety, oderwane od kraju, od rodziny, bez możliwości zarobkowania, przymierzające nieraz głodem, byle zaspokoić tę żądzę wiedzy i samodzielności, które im w ojczyźnie, jak zbrodnicze jakieś instynkty, tłumić w sobie nakazano. Te same stypendya w kraju, wśród swoich, przy możliwości jakiejś zarobkowej pracy, mogłyby stanowić wielką pomoc, podczas kiedy za granicą zaledwie w krytycznej chwili, lub przy zdawaniu egzaminów, poratować mogą.

Z najwyższym uznaniem podnosimy zasługę Towarzystwa im. Kraszewskiego, że krząta się około zjednania jak największej liczby członków i pomnożenia funduszu stypendyalnego, ale, zdaniem naszym, działalność Towarzystwa na tem ograniczać się nie powinna. Wszakże celem jego, według statutu, jest ułatwienie wykształcenia uniwersyteckiego Polkom, a więc staranie o uczynienie tego wykształcenia jednostkom, żadnym wiedzy, przystępniejszym. Jak długo córki nasze wyjeżdżać będą za granicę na studia uniwersyteckie, jak długo nie znajdą w kraju pola do użytkowania nabytej wiedzy i będą musiały w tym celu zostawać na obczyźnie — pomoc im udzielona będzie wprawdzie dla ogólnoludzkiej idei postępu pożyteczna, ale straconą będzie dla kraju, przez ubytek tyłu sił, któreby mogły wśród społeczeństwa naszego pożytecznie pracować. Towarzystwo powinno obok zbierania funduszy na stypendya postawić sobie koniecznie za zadanie wywalczenie wstępu na uniwersytety krajowe dla kobiet do tego uzdolnionych i przedstawiających odpowiednie kwalifikacje. W celu wybrnięcia z błędnego koła, po którym urzędują karuzelę Rada szkolna z władzami uniwersyteckimi, powinno Towarzystwo dążyć w najkrótszym czasie do założenia gimnazjum żeńskiego, choćby wprost na wzór praskiej „Miszery”. Rada szkolna jakkolwiek pozwała łaskawie zdawać kobietom maturę, jako prywatnym, nie troszczy się o to, jakie koszty i trudności taka nauka przedstawia i nie uważa nawet za rzecz godną rozważ, czy nie byłoby pożytecznie i sprawiedliwie uwzględnić liczne głosy domagające się założenia gimnazjum dla dziewcząt, w miejsce projektowanego powiększenia liczby szkół wydziałowych.

Wobec takiego usposobienia trudno spodziewać się w krótkim czasie założenia gimnazjum przez rząd. Czy nie korzystniej byłoby, żeby Towarzystwo im. Kraszewskiego poparło usiłowania osób poważnych, krzątających się około założenia prywatnego gimnazjum we Lwowie, który to projekt, o ile wiemy, jest już dość bliski urzeczywistnienia. Oczywiście, aby tę sprawę popchnąć na właściwe tory, trzeba powołać do współdziałania ogół inteligencji polskiej przedstawiając jej daty, fakta, historję walki kobiet naszych o wiedzę, o samodzielność, ich pożyteczną pracę — a społeczeństwo nasze, które już przed stu laty wyprzedziło inne w cywilizacyjnym rozwoju, upomni się i teraz o prawa dla córek swoich i do osiągnięcia ich dopomoże.

Nie dajmy się ludziom niesłusznym zarzutami, że kobieta nie może oddawać się zawodowej pracy, bo powołaniem jej jest działalność w rodzinie. Wszakże tysiące kobiet pracuje w rozmaitych zawodach i nawet najzafascinowani ludzie za nie im tego nie biorą. Dla czegoż tylko studia naukowe mają być tym zawodem, który godność kobiety obniża i wytrąca ją z właściwego wśród społeczeństwa stanowiska?!

Kobiet dzielnych, energicznych, rozumnych

nam trzeba, żeby w walce z nimi siłami bronić się w walce o byt wśród wrogich prądów, które z trzech stron kraj nasz zalewają. Nie skazujmy na wygnanie tych kobiet, które obdarzone wyższą inteligencją, silniejszą wolą i wytrwalszą energią, za granicami kraju zdolności swoje rozwijają i następnie z konieczności zasoby zdobytej wiedzy wśród obcego społeczeństwa użytkowywać ze szkodą dla kraju, z krzywdą dla rodziny i z bolem dla serc własnych.

Nie lekajmy się o przyszłość rodziny, jako instytucji społecznej. — jeżeli kobiety w nauce będą szukać zawodowej pracy; bo jeżeli bezmyślność, niezrozumienie obowiązków, brak woli, flirt i zamiłowanie w „fatałaszkach”, nie obróci jej dotąd w niwecz, to z pewnością i „rozbudzenie aspiracji naukowych młodych kobiet”, instytucji tej nie zachwieje, — lecz owszem tylko podnieść i uszlachetnić ją może.

Korespondencja „Nowej Reformy”.

Parýż, 28 stycznia.

W dziwnie niekorzystnych okolicznościach przypomina się Paryżowi „bóg wojny”: niedawno gniewaliśmy się z powodu zdrady Dreyfusa, jutro zaś zagrzmia nieszkodliwe działo z okazji pogrzebu Canroberta. Przedwczoraj umarł ostatni marszałek Francji i pisma znowu miały sposobność solennego wypowiedzenia kilku wojennych mów okolicznościowych.

Na kilka dni przed śmiercią Canroberta odbyła się w Paryżu pamiątkowa uczta w 24 rocznicę bitwy pod Dijon, wydana przez słynną „Union latine”. Obecni, pomiędzy którymi byli Heredia, Naquet, baron Nery, Carvalho, Bazille, Gareio Ladevise, Iskander i t. d., ponowili braterskie śluby ludów łacińskich, w szczególności zaś Francuzów i Włochów wobec wrogich żywiołów germańskich. Nie było, rzecz prosta, mowy ani o kapitanie Romanim, ani o Caseriu ani o napaściach prasy francuskiej na dziennik włoski w Nicei. Odczytano natomiast telegramy Menotti Garibaldi’ego i wysłano w zamian telegram kończący się „vive la France! vive l’Italie!”

Rocznica bitwy pod Dijon, podobnie, jak nasza styczniowa rocznica, przypada 22 stycznia, w przededniu zaś jej dziwnym zbiegiem okoliczności zginął na zwiadach generał Bosak. Podczas więc kiedy kolonia polska na lewym brzegu Sekwany święciła swoją pamiątkę, na prawym brzegu również należał się hołd jednemu ze szlachetniejszych synów Polski.

Union latine nie pamiętałaby zapewne o tem, gdyby nie przemówienie hr. Brochockiego i Szczawińskiego, który przyjął udział w bankiecie w tym właśnie celu. Hr. Brochocki i Szczawiński przypomnieli o roli, jaką pełniła Polska wobec cywilizacji łacińskiej, nie będąc sama łacińskiej rasy, i wezwał uczestników bankietu do nieczenia pamięci jednego z bohaterów tej walki: Bosaka. L’Epoque, l’Eclair i inne pisma przemówienie hr. B. Sz. podały w wierszem streszczeniu.

Stosunki narodowościowe w Księstwie Cieszyńskim.

(Ciąg dalszy.)

Przedewszystkiem przypatrzymy się datom urzędowym. Na lewym brzegu Olzy położone są następujące miejscowości (z których niektóre leżą także w części na prawym brzegu):

a) w powiecie jabłonkowskim: Mosty,

Łomna, Boconowice, miasto Jabłonów, Nawsię, Milików, Koszarzyńska, Gródek, Bystrzyca, Karpentna, Oldrzychowice, Łyżbica, Wędrynia, Tyra. W tych 14 gminach powiatu jabłonkowskiego położonych na lewym brzegu Olzy wykazał spis ludności z roku 1890 Polaków 17.711 obok 549 Niemców i 47 Czechów. Wobec tego uzasadnionem będzie twierdzenie, że powiat jabłonkowski jest polski.

b) W powiecie cieszyńskim (po odliczeniu ludności miasta Cieszyna, położonego przeważnie na prawym brzegu Olzy) spis ludności wykazał w miejscowościach na zachód od Olzy położonych (Guty, Niebory, Końska, Trzyniec, Rzeka, Śmiłowice, Ligotka Kameralna, Gnojnik, Trzyceń, Ropica, Sibica, Trzanowice, Wielopole, Żuków Górny, Żuków olny, Mistrzowice, Mosty, Kocobędz, Gródziszcz, Stanisławice, Cierlicko Górne i Dolne, Żywocice, Szumbark, Błędowice Dolne, Datynie Dolne, Szobiszowice, Domasłowice Dolne i Górne, Trzanowice Dolne i Górne, Toszonowice Dolne i Górne, Dobracice) ogółem Polaków 22.671, Czechów 4.281, Niemców 1.148.

Tylko w 5 z wymienionych tu miejscowości, Czesi mieliby według urzędowego spisu liczebność nad Polakami przewagę (w Szobiszowicach 915 Czechów, 21 Polaków, w Domasłowicach Dolnych 769 Czechów, 92 Polaków, w Domasłowicach Górnych 791 Czechów, 13 Polaków, w Toszonowicach Dolnych 469 Czechów, 270 Polaków, w Dobracicach 774 Czechów, 41 Polaków, czyli razem w tych 5 wsiach powiatu cieszyńskiego 3718 Czechów obok 436 Polaków.) Tu jednak zauważyć należy, że i ci mieszkańcy tych wsi, którzy urządzenie do Czechów zaliczeni zostali, mówią narzeczem polskim, o czem jeszcze później będzie mowa przy granicy etnograficznej.

c) W powiecie frysztaeckim następujące wsi położone są na lewym brzegu Olzy: Żyki, Olbrachcice, Stonawa, Dąrków, Górna Sucha, Średnia Sucha, Dolna Sucha, Łazy, Karwina, Orłowa, Poręba, Dąbrowa, Dzieńmorowice i miasto Fryształ. W tych miejscowościach naliczono w 1890: Polaków 21.856, Czechów 7.656, Niemców 1.851. Otóż zdawałoby się, że w tym powiecie mieszka dość poważna mniejszość czeska. Tu jednak należy zwrócić uwagę na niektóre bardzo ciekawe objawy. W Dąbrowie, wsi niewątpliwie polskiej, naliczono 1987 Czechów a tylko 893 Polaków, a przecież ludność całej wsi z wyjątkiem nielicznej ludności napływowej mówi po polsku.

Przed kilku laty w cieszyńskiej Silesii pojawił się obszerny artykuł o właściwościach narzecza dąbrowskiego, w którym autor, z zawodu filolog, znający bardzo dobrze miejscową gwiarę, jasno wykazał, że Dąbrowianie mówią po polsku. Wtenczas urzędnicy czescy gwałtem usiłowali polskiej Dąbrowie narzucić czeską szkołę.

Tak samo w Orłowej spis ludności wykazał 2199 Czechów obok 984 Polaków pomimo, że nikomu nie jest tajemnic, iż Orłowianie mówią narzeczem polskim. To też w kościele ewangelickim kazania są polskie, gdy tymczasem katolicy, choć co do narzecza bynajmniej się nie różnią od swych współobywateli ewangelickich, pod wpływem kościoła zaliczają się do Czechów. To samo odnosi się do innych miejscowości powiatu frysztaeckiego, w których spis ludności wykazał Czechów i Polaków w znacznej liczbie.

Przypominam sobie, jak przed kilku laty w Dolnej Suchej pewien właściciel, mówiący najwyrzniej narzeczem polskim, utrzymywał wytrwale, że mówi po czesku. Takich „Czechów” znalazłoby się tam więcej. Nie ulega jednak wątpliwości, że spis ludności przeprowadzony przez lingwistów w powiecie frysztaeckim wykazałby co najwyżej pewną liczbę napływowej ludności czeskiej, tak że powiat frysztaeckie na podstawie językowej bezwarunkowo należą zaliczyć do polskich.

MOGIŁA.

LISTY I NOTATKI MAURycego ZYCHA.

18 (Ciąg dalszy.)

Wszystkie listy Janka, moje pisanie do niego i notatki późniejsze miałem przy sobie. Musiałem przyjąć do wniosku, że ten nikczemny chłopak nie o mnie nie wie, że użył takiego argumentu, ponieważ wydawał mu się w miarę silnym. Dwaj koledzy nie ustawali w namawianiu nas do zgody. Chcąc zbadać rzecz do gruntu, musiałem pierwszy podać rękę Pocioskowi. Rzucił mi się zaraz na szyję i, jak wszyscy ludzie obłudni, począł unieście prosić o zgodę.

— Czyż „rycerz” (woini), czy człowiek honoru nie powinien wstydzić się rzucenia podobnej kalumnii na współtowarzysza? — mówiłem, patrząc mu w oczy uważnie.

— No, palnalem głupstwo, przyznaję, — ale ja żartowałem, a pan musiałeś natychmiast wystąpić ze swoim polskim psem, — odrzekł z junjerskim patosem.

Pierwszy raz ten płatny kontrolor swoich sióstr mówił do mnie ty.

— Ja zawsze piję z ludźmi honoru!

— Ot, to ja rozumiem! To po naszymu i po oficersku! A czemu to ty byleś dotąd taki hardy, gadać z nami nie chciałś? Nie dziwnego, że nam było przykro... Myśmy ludzie zyczajni...

— Dosyć! — huknął tegi Zubcow. — Będziemy piły na zgodę, przyjaźni i braterstwo! Od dnia dzisiejszego mówimy sobie ty. Dobrze? Cześć?

— Czyliż możecie o to pytać? — rzekłem z przyprawnem wzruszeniem.

— Cześć, Zych, grać w stukulkę? — cicho i prawie ze łzami w oczach zapytał mnie Pocioszek.

— Ależ netylko w stukulkę... W samego czorta grać będę z takimi kolegami!

Biezdonszynom wyszedł po wodkę, a my zasiadliśmy do tej głupiej gry. Głupiej gry! Śmiecie, a jednak nie zupełnie ściśle określenie, bo przecież przez dwa ostatnie miesiące ta gra zajmowała mi wszystkie czas, wolny od muzyki, snu i pożywania posiłku. Netylko zabierała czas, ale zabierała myśli i uczucia, podobnie, jak wrzód absorbuje wszystkie władze cielesne na swą wyłączną korzyść. Grywałem nieraz po całych nocach. Zdarzały mi się znaczniejsze wygrane i przegrane. Pamiętam, że raz wygrałem od Biezdonszyna 15 rubli. I tak wesoło upływał czas. Karty, śledź, wódeczka, panienka albo dla odmiany: panienka, wódeczka, śledź, karty. Poznałem prawie wszystkich

młodszych oficerów, bywałem u nich, pozawiazywałem stosunki przyjaźni z ludźmi głępszymi i wstrętniejszymi od szympanów. Nieraz po pijanemu staczałem z nimi haniebne dysputy, uczestniczyłem w monstrualnie bezmyślnych skandalach. Nareszcie pewnego razu ogarnęło mnie śmiertelne zdudzenie. Wysłano nas do zimowego obozu. Pamiętam tę noc, spędzoną w okrągłym namiocie płóciennym z otworem ze szczytu, tę noc bezsennej i dziwacznej. Leżałem pospołu z żołnierzem w „gwiązdkę”, nogami, albo głową zwrócony do ogniska, płonącego po środku namiotu. Kiedy głowę rozprzątało ciepło ogniska — nogi kostniały z zimna. Wówczas zmieniło się pozycję: nogi szły do ognia, a głowa na świeże powietrze.

Nikt z nas wtedy nie spał. Wszyscy paliliśmy papierosy i gwarzyli. Z początku bawili mnie ten cały dowcip, później opamiętał, wreszcie zaczął dręczyć. Ogarnęła mnie ze wszech stron ta ekliwa nuda, ta czczość, ta pustka w szersz i wzdłuż. Pojąłem wówczas, leżąc na śniegu i jak psina zanurzony w stonę, że całe moje dawne życie, moja górna młodość, spokój sumienia, odgródzono od wszystkiego brudu ziemi nieprzeżyta fosą uczuciowości, że moje zamiary, plany i wyobrażenia — niby olbrzymi pociąg uciekły poza moje plecy i zginęły w oddaleniu. Musiałem przed sobą wyznaczyć, że we mnie nie ma już materjału, miazgi, na człowieka takiego, jak Janek. I płakałem wtedy, jak pokutująca grzesznica.

Od owych nocnych marzeń datuje się epoka „weltschmerz’u”. Stan ten nie słabnie, ale się

wzmaga, „ciągnie się i szerzy”, jak powiedział tamten stary poeta Jest to takie uczucie, jakbym się z furją dobijał pięściami do czegoś, co jest moją własną duszą, a ona zawsze jednak brzmiała odgłosem zupełnej próżni.

Ach, gdybym na jedną przelotną minutę mógł zobaczyć twarz Janka i spocząć wzrokiem w tych oczach mądrych i miłosiernych.

17 maja.

Co godzina z burch, szybko pędzących tumarów zlatuje deszcz ciepły i rzęsiaty. Drzewa, zmoczone aż do korzeni ukrytych najgłębiej, rozpuszczają wielkie liście. Na kasztanach zjawiają się stożkowate kwiaty, niebieszcjąca całe kępy bżów i bielą się po rabatach narezy. Gdy deszcz spada na uroczę zarosła, słowiki zanoszą się od śpiewu. Może kąpiąc się w tym dżdżu, doznają rozkoszy, może on zaspakaja ich pragnienie, a może dokuca samicom, które szczerline skrzydłami otulają gniazda.

Allegra pieśni tych szczególnych ptaszyn są coraz dłuższe i coraz bardziej rozmaite. Są w nich odbicia, czy odpryski głosu podobne do niemiernie dalekiego echa tonu, co szybko ginie i zamiera między skałami górskiej przepaści. To znowu następują po sobie trzy akordy, niby trzy upadki ogromnych kropel w głęboką wodę, lub wylatuje w przestrzeń jak okrutny, przeraźliwy, urwany, rozdarty, jakby zamknięt w sobie otehta ludzkiej boleści. Jek ten rozpada się, rozlatuje, zaczyna naśladować ciche głosy, prawie zszelsty, prawie szmery, których nie mogą wydłomaczyć

inaczej, — chyba przyrównując je do uderzeń serca, gdyśmy ujrzeli piękną kobietę i prze-czuwamy, że ogarnia nas dla niej miłość bez-graniczna.

Z pokoju, gdzie siedzę (rozumie się za bilardem), i gdzie niniejsze sentymenty wypisuję, widać w kępie bzu tego nadzwyczajnego tenora. Drzy, dygoce, szyna głowę, moeno obejmuje długimi palcami gałązkę i śpiewa bez odpoczynku, najprzelotniejszej uwagi na stonę nie zwracając.

Gdyby można przywieźć tu rozmaitych niedo-łogów, takich naprzykład, którzy oddawna siedzą w więzieniach i myślą sobie, w sekrecie bezna-dziejnie myślą o wsi i o polach... Gdyby to można zezwolić, aby tylko przez dwa dni posiadzieli na murawie w cieniu drzew, — aby mogli po-słuchać, jak śpiewają ptaki i jak szmerze woda, leąc po kamieniach z przezroczystego stoku... Gdyby to wolno im było przypomnieć sobie, że istnieje przestrzeń, że nad nieobsczną ziemią wschodzi i zachodzi słońce, że na polach w ciep-łych wiatrach kołyszą się młode zboża...

Majacze... Gdzieżby na takie ekscesa mogli po-zwalać ludzie mądry, sprawiedliwi i przewidu-jący? Dajcie się nawet, jakim sposobem mogłem powierzyć atramentowi podobne westchnienie...

Wracajmy, wracajmy co prędzej na drogę sta-tecznego rozumu i posłuszeństwa!

(C. d. n.)

Pozostają jeszcze 2 powiaty zachodnie księstwa Cieszyńskiego, w których spis ludności z roku 1890 rzeczywiście wykazał znaczną liczbę Czechów, mianowicie w powiecie bogumińskim 19.258 Czechów obok 17.477 Polaków, a w powiecie frydeckim 41.240 Czechów, a tylko 914 Polaków. Na podstawie dat urzędowych jest zatem powiat bogumiński mniej więcej do połowy polski, do połowy czeski. Większość ludności czeskiej wykazują miejscowości Michałkowice (1660 Cz., 1079 P.), Herzmanice (1166 Cz., 143 P.), Radwanice (1860 Cz., 362 P.), Gruszów (1006 Cz., 313 P.), Ostrawa Polska (10.667 Cz., 1840 P.), Muglinów (573 Cz., 149 P.), Kończyce Małe (944 Cz., 134 P.) i Zabłocie (589 Cz., 4 P.). Nie ulega jednak znowu wątpliwości, że na podstawie cech językowych używanego w tych miejscowościach narzecza, znacznie należało zredukować liczbę ludności czeskiej na korzyść polskiej.

W powiecie frydeckim spis wykazał 41.240 Czechów obok 914 Polaków. Powiat ten więc oficjalnie uchodzi za czeski i rzeczywiście przynależą do niego, że narzecze frydeckie, szkolówek, jak zobaczymy później, ma wiele właściwości niewątpliwie polskich, zwykle uchodzi za „morawskie”, a więc czeskie. Natomiast zazwyczaj to należy, że narzecze niektórych wsi należących do powiatu frydeckiego jest bezwarunkowo więcej polskie niż czeskie, tak że na podstawie cech językowych ludność Błędowie Górnych i Średnich, Węglów, Dątyń Górnych, Szonowa, Bartowie, Wrocimowa (Rocimowa) należałoby zaliczyć właściwie do Polaków. W takim razie naliczylibyśmy w powiecie frydeckim kilkanaście tysięcy Polaków.

Dokładnych dat podawać tu trudno, ale spodziewam się, że z czasem będę mógł na podstawie szczegółowych badań przedstawić tę sprawę w sposób ściśle naukowy. (C. d. n.)
Dr. Jan Bystrzycki.

Przegląd polityczny.

Kraków, 1 lutego.

Wsiewołod Krestowski, redaktor *Warszawskiego Dziennika*, zmarł onegdaj w nocy. *Warszawski Dziennik* wyszedł z tego powodu w żałobnej okładce. Ogólny pogląd na działalność Krestowskiego, jako pisarza i publicysty, zamieściliśmy wówczas, gdy obejmował redakcję warszawskiego organu rządowego po p. Kułakowskim. Tendencja dziennika tego w stosunku do Polaków nie zmieniła się pod nową redakcją, jakkolwiek p. Krestowski nie kładł takiego nacisku na program państwowo-polityczny, ale stał się bardziej i rozróżniającą objawy życia społecznego ludności polskiej, inną drogą do tego samego kierunku. Jako redaktor rządowego organu, posilkował się przytem aż nazbyt często tendencyjnym przekręcaniem faktów i zuchwałym oświadczeniem wypadków w duchu swych dążeń rosyjskich. Zjadliwa nienawiść do wszystkiego, co polskie, obok obłudnego tonu protekcyjno-pojednawczego, tchnęła zawsze ze szpałt organu, dobrze znanego naszym czytelnikom z wielu cytat, jakie, z obowiązku publicystycznego, z pisma tego przytaczamy. Ktokolwiek obejmie pióro w *Dzienniku Warszawskim* po p. Krestowskim, nie podobna spodziewać się, ażeby okazał się względem nas więcej od swych poprzedników bezstronnością, gdyż zawsze będzie echem ogólnego kierunku polityki rosyjskiej, a zmiany w tej dziedzinie, po ostatnim przemówieniu cesarza-samowładcy, nikt już chyba się nie spodziewa.

Z Austrii.

Sejm czeski odrzucił znowu wniosek wpływający z zasad autonomicznych. Poseł Kramarz domagał się odpowiedzialności namiestnika wobec sejmu. Jest to postulat, który podnoszono także w galicyjskim sejmie i który popierałymi również. Autonomia krajów tylko wtedy w całej pełni rozwinąć się może, jeżeli władze autonomiczne będą miały władzę wykonawczą i jeżeli rządowe władze administracyjne będą wobec nich odpowiedzialne. Być może, że wniosek p. Kramarza za formą swoją przekracza zakres kompetencji sejmu, ale w tym wypadku należało go odesłać do komisji i nadać mu odpowiedniejszą formę. Odrzucenie wniosku *a limine* bez odesłania do komisji, jest błędem. Tym razem przeciw wnioskowi głosowali z Niemcami nietylko reprezentanci wielkiej własności, ale także Sarczewski, stronnictwo, które zasady autonomii kładło na czele swojego programu.

Wniosek p. Russa o podział sejmu na narodowe kurje spotkał się z opozycją nietylko w prasie młodocześniejszej, lecz i w organie starocześniejszego stronnictwa *Politik*, pomimo że dr. Rieger w zasadzie zgodził się z wnioskiem. Dziennik ten zarzuca, że dr. Russ zmierza do uzyskania dla Niemców tylu mandatów ile ich mają mieć Czesi. Zarzut ten nie uchyła jednak słusznego żądania, aby Niemcy mieli reprezentację w Wydziale krajowym i innych organach. Stosunek zależy zaś od rozdziału liczby mandatów pomiędzy kurje i ogół sejmu, a jeżeli rozdział ten odpowiadać będzie liczebnemu stosunkowi obu narodowości, nie można obawiać się, aby skład Wydziału krajowego i innych organów nie odpowiadał składowi sejmu.

Sejm Niższej Austrii obradował nad wnioskiem p. Mitscha w sprawie ubezpieczenia włościan na przypadek śmierci. Jak wiadomo, pierwszy myśl był podniósł p. Ohlmeeky w sejmie morawskim który też polecił Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził potrzebne do chodzenia. Za przykładem tym poszedł sejm Wyższej Austrii i uchwalił taką samą rezolucję. Komisja gminna sejmu Niższej Austrii przedstawiła wniosek: „Sejm wyzwa Wydział krajowy, aby przeprowadził dochodzenia co do ubezpieczenia ludności włościańskiej na przypadek śmierci zaprowadzonego w innych krajach a w szczególności w Niemczech, z dochodzeń tych zdał sprawę i poczynił wnioski, w jaki sposób można poprzeć w Niższej Austrii zabezpieczenie ludności włościańskiej na przypadek śmierci”. W toku dyskusji, która zabrała całe posiedzenie, p. Lueger wniosł, aby do słów „włościańskiej ludności” dodać i „rękodzielniczką”, a dr. Sues zażądał, aby słowa „włościańskiej

ludności” zupełnie opuścić, gdyż i niżej urzędnicy i w ogóle mniej zamożna ludność zasługują na opiekę. Dr. Lueger przystąpił do wniosku dra Suessa, poczem sejm uchwalił wniosek komisji z poprawką dra Suessa.

Z Istrii donoszą, że wobec rozwiązania sejmu i rozpisania wyborów, wśród ludności włoskiej powstała myśl polityki abstynencyjnej. Posłowie włoscy, którzy wyjdą z nowych wyborów mają na wzór tyrolskich Włochów nie wykonywać swoich mandatów.

Z Niemiec.

Rząd prowadzi w Sejmie pruskim gorliwą akcję celem przedsięwzięcia agrarnych agrarystów. Próbką tych umiędów do agrarystów była mowa ministra rolnictwa Hammersteina w Sejmie pruskim, trwająca blisko półtorę godzinę. Mowę tę w obszernym streszczeniu podały nam onegdaj telegramy. Pokazało się że nawet półtorę godzinę nie wystarczyło na wyłożenie agrarystom, że z cierpliwością i rezygnacją powinni znosić nadzwyczaj dotkliwą klęskę rolniczą, jaka trapi cały stan rolniczy. Minister dawał różne przyrzeczenia agrarystom, to znowu powstrzymywał ich zbyt wygórowane żądania. To jedno można na pewne z mowy ministra wywnioskować, że Rada stanu w tym celu będzie zwolana, aby powziąć decyzję co do wniosku Kanitza o monopolu zbożowy. Sam minister jednak objawiał poważne wątpliwości, czy wniosek ten będzie można przeprowadzić, gdyż w razie takim trzeba by zerwać dopiero co pozawierane traktaty handlowe. Nie podobna jest też agrarystom wezwania ministra, aby oszczędność i inteligencja dyktowały im dalsze postulaty. Ten ustęp mowy ministra przyjęli agrarysty oznakami niezadowolenia.

Jednym słowem stara się rząd przejednać rozgniewanych agrarystów równocześnie jednak ostrzega ich, aby nie żądali za wiele.

Cesarz Wilhelm zgorszony i rozgniewany jest wiele z powodu niewykrytego dotąd kolportera różnych urzędowych wiadomości ze sfer dworskich do socjalistycznego dziennika *Vorwärts*. Tak wielkiej wrzawy narobił cesarz Wilhelm z powodu podanej w tym dzienniku wiadomości, że kanclerz Hohenlohe, na zlecenie cesarza, otrzymać będzie z dyspozycyjnego funduszu 100 000 marek rocznie. Wiedzieli o tej dyspozycji cesarza tylko parę osób z bezpośredniego otoczenia tegoż; najwidoczniej więc w otoczeniu tem są osoby sympatyzujące z socjalistami. Nowy dowód tych sympatii dostarczył dzień urzędin cesarskich. Wpierw, nim urzędowy *Reichsanzeiger* otrzymał wykaz „najwyższych odznaczeń” z powodu cesarskiej uroczystości, już je znalazł w dzienniku *Vorwärts*. Nie dość na tem. Nawet o treści rozmowy prywatnej cesarza Wilhelma z Luceansem na temat socjalistycznej lektury dla młodzieży, dowiedział się *Vorwärts* i zamieścił o niej wiadomość w swoich szpałtach.

Cesarz Wilhelm zarządził surowe śledztwo, lecz zdaje się, że będzie ono mieć czysto teoretyczne znaczenie.

Z Petersburga.

We wtorek kar Mikolaj przyjmował drugą serję deputatów, które składały mu życzenia z powodu zaślubin. Przyjęcie odbyło się z tym samym ceremoniałem, jak pierwsze, i deputaty składały również carowi rozmaite dary. Pierwsze składały życzenia 25 deputaty wojskowych od okręgów i miast, następnie komitety giełdowe, komitety handlowe i przemysłowe, towarzystwa kupców, mieszczan i rzemieślników, starościercy, deputaty włościańskie i innowierców.

We wtorek po południu odbyła się ekspozycja zwłok ministra Giersa z mieszkania w gmachu ministerstwa na dworcu kolei baltyckiej. Na ekspozycję przybył car Mikolaj, carowa wdowa i inni członkowie carskiej rodziny, wielu generałów świąt, ministrów, niektórzy członkowie Rady państwa i ciało dyplomatyczne *in corpore*.

O wódce, piwie i winie.

Dr. Makeymilian Flum, znany popularyzator wiedzy przyrodniczej, miał w tych dniach w Warszawie odczyt o ujemnym wpływie napojów wysokowych na organizm człowieka. Wiele interesujących ten pogląd przytaczamy w streszczeniu.

Ogólnie panuje przekonanie, że przy kilkunastu najłatwiej zawiąsują się stosunki towarzyskie, najmniej wymienia się myśli i że tylko krążące butelki mogą rozgrzać nas, obudzić wesołość i wyzwolić humor. Nie ulega jednak wątpliwości, że popęd towarzyski u ludzi nie potrzebuje tych sztucznych bodźców i że w stosunkach pomiędzy ludźmi alkohol odczuć odgrywa rolę złego, niż dobrego ducha. Poza to jednak pozostaje jeszcze wpływ napojów wysokowych na organizm człowieka, wpływ, który wielu nazywa dobroczynnym, a który jest właściwie rujnującym. Aby się o tem przekonać, dość jest zapytać nauki. W naszych czasach, kiedy wieszta staje się dobytekiem wszystkich, o jej zdanie przedewszystkiem zapytać należy.

Wszystko, ocołkolwiek spotykamy dla zaspokojenia głodu, wszystko, co pijemy dla nagaszenia pragnienia, ulega w organizmie naszym mniej lub więcej gruntownym przemianom, związanym ściśle z całą ekonomią naszego ciała. Materiały te, podobnie jak węgiel w piecu maszyny parowej, łączą się w organizm ludzki z tlenem i wytwarzają ciepło, niezbędne z jednej strony do utrzymania temperatury ciała, z drugiej do przetwarzania się w różne rodzaje energii. Nie wolno zbyt daleko zachodzić przy porównywaniu żywego ciała z bezżyczną maszyną, jednakże podobieństwo jest głębsze, niżby się tego spodziewać było można. Każda maszyna, piec każdy, mający nam ciepła dostarczać, zbudowane są w ten sposób, że potrzeba w nich spalać pewien określony materiał, jeżeli ma być osiągnięty pędzący skutek. Nadto opał spala się w pewnym czasie, w pewnym miejscu, w palenisku. Takimi uprzywilejowanymi opałami w organizmie ludzkim są białka, tłuszcze i materje cukrowe. Wymienione substancje spalają się w tych miejscach organizmu, gdzie największa istnieje potrzeba siły, węgla we włókach mięśniowych, w tkance nerwowej i w komórkach licznie w ośrodku rozruchowych gruczołach. Alkohol, główna i najistotniejsza część składowa wódki, piwa i wina, dostarcza organizmowi takiego rodzaju ciepła, które wywołuje tylko zakłócenie w

gospodarce ciała ludzkiego. Alkohol spala się w naszym ciele, lecz rezultat tego spalania się jest podobny do tego, jak gdybyśmy np. spirytusem chłodził ogrzać piec kaflowy, urządzony do opalania węglem kamiennym. Bez wątpienia otrzymamy pewną ilość ciepła, gdy alkohol łączy się z tlenem w tkankach ustroju naszego, lecz to spalanie zachodzi w miejscach niewłaściwych, w ilościach zupełnie nieodpowiednich i ostatecznie zakłóca tylko cały bilans ciepła normalnego. Zresztą organizm nasz wydala natychmiast wszystko, z czego pożytku nie ma, i w rezultacie otrzymujemy tylko obniżenie się temperatury naszego ciała. Łatwo to zrozumieć, jeżeli uwzględnimy działanie alkoholu na układ nerwowy. Poraża on mianowicie, paraliżuje pewne ośrodki nerwowe między innymi i ten ośrodek mózgowy, który rządzi stanem napięcia naczyń krwionośnych. Dzięki temu ścianki naczyń przestają być dostatecznie kurczliwe, krew napływa do nich w większej ilości, skóra czerwienieje i odieramy wówczas subiektywne uczucie rozgrzania się i ciepła. Lecz właśnie ten napływ krwi ku powierzchni naszego ciała wywołuje szybką utratę ciepła przez promieniowanie na zewnątrz, a termometr wskaże nam najdokładniej, iż ogólna ciepota ciała, pomimo uczucia subiektywnego, znacznie się zmniejsza.

Niemniej szkodliwy jest działanie alkoholu na serce. Każdy organ, pracujący w miarę, rozwija się normalnie, pracujący nad miarę lub zupełnie leniwo niezdolny i wyraża się stopniowo. Alkohol, podnosząc działalność serca, nie pozwala mu wycofać trunki zażycie na noc, nawet i wtedy nie daje sercu spokoju. Serce musi pracować nieustannie i w końcu dochodzi do stanu wyczerpania. I na na-czyściach krwionośnych odbija się ta nadmierna praca. Ścianki ich, wystawione na zbyt duże parcie, rozszerzają się, a gdy z czasem nie znajdują dostatecznego oporu, wiotczeją, wążają, a nawet pękają. To rujnujące działanie alkoholu objawia się nie zaraz. Człowiek pozornie jest zdrow, gdy nagle, po krótkiej chorobie, umiera. Są to wypadki nader pouczające. Kto dotąd był zdrow zupełnie, a nagle bez widocznej przyczyny zmarł ten oczywiście nosił w sobie zarodek śmierci, dla nas zupełnie niewidoczny. Stopniowe zatrucie alkoholem odgrywa w takich razach jedną z najostrejszych przyczyn przedwczesnej śmierci.

Napojom wyskokowym przypisywane bywają: własności, jakoby ułatwiające trawienie. Jest to przekonanie mylne. Wprawdzie sok żółtkowy, sok trzustkowy, sok kiszkowy i żółć, niezbędne nam do trawienia, można wydzielić za pomocą bodźców sztucznych, lecz dzieje się to zwykle za szkoda organizmowi. Zresztą poza alkoholem sztuka kucharstwa zna cały szereg przypraw, czyli t. zw. używek, które daleko skuteczniej działają na wydzielenie soków trawiących, nie szkodziąc błonie śluzowej, jak to czynią napoje wykokowe.

Niezmiernie jest wreszcie szkodliwe działanie alkoholu na układ mózgowy. W mózgu, tym wielce skomplikowanym organie ciała ludzkiego, mieszczą się siedziska najważniejszych czynności życia naszego. O ile dolne odcinki mózgowia, łączące się bezpośrednio z móżdżkiem pacierowym, rządzą ruchami autonomicznymi, niezależnymi od naszej woli, o tyle górne odcinki są właściwym organem myśli, woli i uczuć człowieka. Otóż alkohol w najmniejszych nawet ilościach poraża te górne właśnie terytoryja mózgu. Skutkiem tego stajemy się wrażliwi na odruchy, lecz tracimy regulującą i mądrąją ich wpływ, stajemy się maszyną, odpowiadającą szybko i lekko na każdy bodziec zewnętrzny, ale bezmyślnie bezcelowo. To właśnie szybkie działania, ta ruchliwość, to rozważanie się języka, ten nastrój wesołości i ożywienia, które gotowimy poczytywać za bodźce czynności życiowych, są objawem porażenia najwyższych funkcji psychicznych. Przekonywamy się o tem w miarę dalszego upojenia, a więcej jeszcze po reakcji, jaka następnie przychodzi.

Wyczerpawszy w ten sposób ujemne skutki alkoholu na organizm ludzki, którym z umysłu w streszczeniu naszym obszerliwiej poświęciliśmy miejsce, prelegent wspominał o trzech rodzajach używanych napojów alkoholowych: wódce, piwie i winie. Wódka jest właściwie mieszaniną wody i alkoholu, nie licząc przypraw, jakie do niej dodają; piwo, oprócz alkoholu, zawiera jeszcze substancje z domieszki chmielu pochodzący, oraz lekstrynę, ciało, które przy dalszej fermentacji mogłoby również wytworzyć z siebie alkohol; wino wreszcie, oprócz wody i alkoholu, zawiera jeszcze pewne ilości cukru i kwasu, oraz owe olejki aromatyczne lotne, które stanowią o gatunku napoju i nadają mu smak, tuzidło bukiet.

Pod względem zawartości alkoholu najwyższe miejsce zajmuje wódka, najmniej piwo, pośrednio wino. Rozpowieszczenie napojów wysokowych należy przypisać łatwości, z jaką otrzymywad je można. Jak wiadomo, są one produktami rozkładu materji, zawierających cukier, pod wpływem szybkiego fermentu. Otóż materje cukrowe mamy wszędzie w otoczeniu, jak również i grzybek fermentowy, który wszędzie unosi się w powietrzu. Dzięki temu rozpo-wszechniły się napoje alkoholowe i alkoholizm stał się powszechniejszym, niż jakiegokolwiek ze zbroczyn ludzkich. Nikt nie zaprzecza alkoholowi roli, jaką odgrywa on sztucznie w medycynie, będąc nader skutecznym środkiem w wielu chorobach; lecz właśnie jest on tem skuteczniejszym w organizm mniej nasytym. Z drugiej jednak strony bliższe rozpoznanie się w skutkach, spowodowanych przez użycie alkoholu, winno raz narazem rozwiązać znużenia i przesady, powtarzane rozmyślnie przez ogół. A skutki te jak je streścił na końcu prelegent, są następujące: „Alkohol nie ogrzewa, lecz ziębi, nospędza trawienie, nie przysparza sił, lecz je podkopuje, niszczy tkanki ciała, prowadzi do zwyrodnienia najdrobniejszych pierwiastków życia — komórek, ziębi uczucia, stwarza troski i cierpienia, spacza umysł i kosiławi charakter. Brzmi to niemile i smutno, ale jest, niestety, prawdą.”

Kronika.

Kraków, 1 lutego.

Następny numer naszego dziennika z powodu przypadającego jutro uroczystego święta, wyjdzie dopiero w poniedziałek o zwykłej porze.

Dla Tow. „Szkoły ludowej” na budowę szkoły polskiej w Biały nadeszła p. L. Królikowski z Żywca kwotę 10 złr.

Na gimnazjum polskie w Cieszyńcu otrzymał p. Nieć kwotę 2 złr. 20 ct., zebrał między kolegami p. Stanisław Piasecki, urzędnik kolejowy w Zagórzcu, złożył 5 złr. 50 ct.

W sali „Sokota” krakowskiego, jak donosiliśmy, jutro w sobotę odbędzie się zebranie członków Towarzystwa wzajemnej pomocy uczestników powstania 1863 r., połączone z zabawą kwiatową i przedstawieniem amatorskiem. Zebranie to wywołuje zainteresowanie, gdyż dzielni nasi Sokoli wystąpią na niem w mundurach. Komitet, urządzający zabawę, dokłada wszelkich starań, aby pozostawiła ona uczestnikom miłe wspomnienia i stała się zachętą do zebrań następnych, tak rzadko się odbywających. Początek o godz. 7 wieczorem.

Uroczyste otwarcie Czytelnicy ruskiej w Krakowie odbędzie się jutro w sobotę w następującym porządku: O godz. 10 rano uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym św. Norberta przy ulicy Wiśniej. O godz. 12 w południe poświęcenie lokalni Towarzystwa (Rynek główny l. 13). O godz. 7 wieczorem muzykalno-wokalna „wieszorica” ze współudziałem chóru akademików ruskich. Wstęp wolny za okazaniem zaproszenia. Rusini, którzy zaproszenia nie otrzymali, zechcą zgłosić się w kancelaryi Towarzystwa, Rynek l. 13, między godziną 3—4 po południu.

Z Towarzystwa prawniczego. W dniach 16 i 23 stycznia odbył się w Towarzystwie prawniczym wykład prof. dr. Józefa Rosenblatta o kierujących zasadach projektu nowej procedury cywilnej.

Referent przedstawił po kolei zasadę jawności, zasadę ustności, zasadę bezpośredniości, zasadę swobodnego ocenienia dowodów i zasadę śledczą przez projekt przyjęte. Co do zasady jawności i ustności projekt uznaje rozprawę w sporach cywilnych za jawną i ustną tak samo, jak w sprawach karnych. Jawność może być wykluczoną z urzędu tak jak w sprawach karnych, a nadto na zgodne żądanie obu stron, a nawet na żądanie jednej, jeżeli chodzi o fakta życia rodzinnego.

Zasada ustności ograniczona jest w projekcie w wysokim stopniu na korzyść zasady piśmienności. Nietylko bowiem muszą pisma przygotowane wyprzedzać rozprawę ustną, ale podczas rozprawy musi być spisany protokół obejmujący całość okoliczności faktycznych przez strony przedstawionych. Ma to nastąpić w ten sposób, że przewodniczący ma podyktować do protokołu streszczenie całej rozprawy (*resumé*), którego uzupełnienia lub sprostowania mogą żądać strony. Protokół rozprawy przez strony podpisany jest podstawą tak wyroku 1szej instancji, jak postępowania apelacyjnego. W instancji apelacyjnej rozprawa ustna nie jest konieczną; może odpasć, jeżeli się strony na to godzą.

Co do zasady bezpośredniości osłabła ją projekt przez wprowadzenie postępowania przygotowawczego, które przeprowadza sędzia do tego wyznaczonego po za rozprawę ustną. Rezultaty postępowania tego na piśmie zredagowane, mają znaczenie stanowcze dla rozprawy ustnej i wyroku. Zasada swobodnego ocenienia dowodów przeprowadzona jest podobnie jak w dzisiejszym procesie drobiazgowym Usua ta też projekt dowód z przysięgi stron, a wprowadza przesłuchanie stron przez sędziego pod przysięgą lub bez takowej — w charakterze świadków. Najważniejszą nad wszystkie inne górującą jest wprowadzona przez projekt zasada badania prawdy materialnej czyli tzw. zasada śledcza (*Offet-ilmaxime*). W przeciwstawieniu do obecnego procesu cyw., który polega na zasadzie swobodnej rozprawy stron i ustala w procesie cyw. jedynie prawdę formalną, projekt czyni sędzię panem procesu i nakłada na niego obowiązek badania prawdy z urzędu, zbierania dowodów z urzędu, bez względu nawet na strony. Cały punkt ciężkości procesu będzie spoczywał w rękę przewodniczącego rozprawy. Na niego będzie też odpowiedzialność za wymiar sprawiedliwości zwalona.

W końcu wyzerpującego i licznie zgromadzonych słuchaży zajmującego wykładu przedstawił referent także warunki, pod jakimi możnaby spodziewać się udania się reformy proc. cyw.; są niemi głównie z nacne pomnożenie sił, oraz lepsze wyposażenie posad tj. lepsze warunki pracy. Wobec bowiem ogromnych wymagań ni podobna będzie przy dzisiejszych warunkach znaleźć dla sądu tak znakomitych sił, jakich nowa procedura będzie wymagać.

Zgromadzenie przyjęło odczyt rzęsiłemi oklaskami a prezydent p. Jasiński podziękował prelegentowi imieniem zgromadzenia.

Z Konserwatorium muzycznego w Krakowie. Lekecy dykcy i deklamacyi w dalszym ciągu prowadzić będzie od 1 lutego b. r. w tut. konserwatorium p. Józef Kotarbiński, artysta sceny krakowskiej i fachowy pedagog w tym kierunku.

Celem tych lekcji jest nietylko kształcenie kandydatów na scenę, ale także wyrabianie czystości i piękności mowy, nanka czytania dla miłośników poezji i sztuki scenicznej, wreszcie zasady jasnego wypowiedziania wykładu dla pedagogów oraz zasady dykcyi oratorskiej.

Plan wykładów obliczony jest na dwa kursa: Kurs I. Teorya dykcyi i deklamacyi, czystości i piękności mowy, ćwiczenia praktyczne i ustalenie głosu, wyrabianie głosu siły i cięgłości, czystości i estetyczności wymowy, studyowanie fragmentów prozaicznych i poetycznych, deklamowanie monologów i scen, dykcy na estradzie i w salonie, początki gry scenicznej dla amatorów, zasady dykcyi oratorskiej, praktyczne ćwiczenia w zakresie dykcyi pedagogicznej i krasomowstwa.

Na kurs pierwszy przyjmowani są nietylko kandydaci i kandydatki zawodu scenicznego, ale także osoby wogóle pragnące się kształcić w sztuce żywego słowa.

Kurs II. Teorya sztuki aktorskiej zawarta w trzydziestu wykładach obejmuje: Objasnienia arcydzieli poezji dramatycznej z uwzględnieniem potrzeb scenicznych, praktyczne zasady studyowania roli dykcyi, giestykulacyi, studyowanie i gra w fragmentach z dzieł dramatycznych, oraz całych aktów, studyowanie ról onkowiowych ćwiczenia praktyczne i popisy wobec słuchaczy. Na kurs drugi przyjmowani będą kandydaci na scenę z kursu I go, którzy wykazą odpowiednie uzdolnienie i warunki, oraz a matorowie gry scenicznej. Przygotowanie kandydatów na scenę może się odbywać w ciągu jednego lub dwu lat zależnie od postępów i zdolności.

W miarę lekweny uczeniu konserwatorium ma zmiarę rozwijać klasę tak, aby stała się kompletną szkołą dramatyczną.

Bliższych informacji udziela kancelarya konserwatorium codziennie od 12—1 i od 5—6, plac Szczeński l. 3.

W Sukienicach na wystawie Tow. Przyj. Sztuk pięknych odegra „Harmonia” w niedzielę 3 lutego o godzinie 12 $\frac{1}{2}$, w południe następujące utwory: „Żałobny polonez z roku 1861” Gnatkowskiego;

„Czarownica z Boihsi” uwertura Zaytra; Wale z baletu: „Die goldene Märchenwelt” Bertego; „Wyjājki z „Kościuszki pod Raławicami”, potpouri; „Marsz”.

Ciągnięcie losów na rysunki Matejki, podarowane komitetowi dla „głodnych dzieci” przez s. p. Matejkę, odbędzie się w niedzielę 3 lutego o godz. 12 w południe w salach Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych.

„Harmonia” odegra jutro w sobotę o godz. 12 w południe na Ryнку krakowskim następujące utwory: „Marsz na cześć obrońców Ojczyzny z r. 1830”; „Orient Rosen”, walo Ivanowicza; „Buntes aus der Zeit”, potpouri Pawlika; a wreszcie „Marsz”.

W teatrze jutro i w niedzielę po południu o godzinie 3 $\frac{1}{2}$ odbywał się będą przedstawienia różnorodnych widowisk, w ich rzędzie zeszłorocznej wystawy lwowskiej, urządzane przez p. Kazimierza Malinowskiego, właściciela dobrego rozgłosu cieszącej się dioramy. Ceny na te przedstawienia interesujące i pożyteczne dla młodzieży są znacznie niższe.

Koncert. Dnia 8 bm., tj. w piątek, odbędzie się w sali hotelu Saskiego koncert Towarzystwa muzycznego ze współudziałem artyst. skrypką Achilla Simonettiego z Londynu, śpiewaczką Jadwigę Salter z Wiednia, panny Stanisławę Abłamowiczównę i prof. Fr. Stingla.

Bilety można zamawiać w kancelaryi Tow. muzycznego codziennie od godz. 12 do 1 i od 5 do 6, plac Szczeński, l. 3.

W Stowarzyszeniu młodzieży rękodzielniczej „Praca”, ulica Karmelicka l. 48, w lokalu własnym, jutro w sobotę dana będzie na ogólne żądanie „Jasełka” w 3 odsłonach przez ks. Łabaja. Biletów można nabyć u p. Ludwińskiego, zegarmistrza, ul. Floryańska l. 19, i u p. Zajaczkowskiego, plac Maryki. Początek punktualnie o godz. 6.

Komisaryat i obwod w Krakowie powieszony został przez prezydium magistratu p. Franciszkowi Górskiemu, prawnikowi, b. kapitanowi obrony krajowej, pełniącemu w ostatnich czasach urząd sekretarza miejskiego.

Zmarli. Zmarły w Waszyngtonie Henryk Kałusowski, weteran z roku 1831, znaczne zbiory zapisał Muzeum polskiemu w Chicago.

Zaukomy angielski matematyk, profesor Artur Cayley, zmarł 26 stycznia w Cambridge. Już w r. 1842, jako 20 letni student uniwersytetu Cambridge, zdobył Cayley wszystkie istniejące nagrody «matematyki. Przez dłuższy czas później oddawał się studyum prawniczym, a dopiero w r. 1863 powrócił do Cambridge na świeżo utworzoną katedrę matematyki. Największą sławę zjednał mu dzieło, wydane p. t. *The Theory of Svarianis*. Był presem towarzystw: Royal Astronomical Society, London Mathematical Society i Cambridge Philosophical Society. Na wielu angielskich i niemieckich uniwersytetach otrzymał honorowe dyplomy doktorskie.

Z politechniki lwowskiej. Dotychczasowa katedra geodezyi na politechnice we Lwowie rozdzielona została na dwie oddzielne katedry, a to na katedrę niemetriewa (geometrii praktycznej), obejmującą geodezyę płaską i sferyczną, oraz na katedrę geodezyi wyższej, obejmującą astronomię sferyczną i geodezyę sferoidalną wraz z meteorologią i klimatologią. Katedrę geometrii praktycznej otrzymał prof. szkoły przemysłowej p. Saweryn Widt, katedra druga wprowadzoną będzie z dnem 1 października b. r.

Tragedya na morzu. Wczoraj doniósł nam telegram o zatonięciu, skutkiem sztormu jak z innym statkiem, parowca „Elbe” z Towarzystwa *Norddeutscher Lloyd*. Oto szeregowy katastrofy: Statek parowy „Elbe”, zbudowany w r. 1881, był jednym z najstarszych i najmniejszych statków *Lloyda*. Wypłynął on z portu w Bremie 29 stycznia wieczorem do Nowego Jorku, a po drodze zawiąnął do Southampton. Liczba podróżnych i załogi dotąd nie jest stwierdzona. Zdaje się jednak, że podróżnych nie było więcej nad 139, chociaż mówią także, jakoby ich było przeszło 200, a 150 ludzi załogi. Kapitanem statku był znany i wytrwały marynarz Góssel.

We środę 30 stycznia nad ranem, około godziny 6, gdy „Elbe” znajdowała się w odległości 30 mil morskich od *Hock van Holland*, zerwała się burza. Bałwany spiętrzyły się i rzucały „Elbę”, jak piłką. Kapitan Góssel: zarządził wszelkie, przepięsane środki ostrożności poza; alaz światła sygnałowe i puszczaj rakiety. Ciężmość utrudniała posuwanie się „Elby”. W tem spozroszono statek, zgdzający w tym samym kierunku, co „Elbe”. Był to, jak się okazało, mały statek angielski „Crathie” o zawartości 470 ton, przewożący zazwyczaj węgiel; a zdzający tym razem z Rotterdamu do Aberdeen. Nie pomogły sygnały i światła „Elby”. — Statek „Crathie” uderzył całą siłą pary w bok „Elby” z taką gwałtownością, że cała hala maszyn w „Elbie” w jednej chwili stanęła pod wodą która wargnęła niebawem do statku tak szybko, że w 20 minut spaścił on już na dnie morza.

W chwili zderzenia się statków, wszyscy podróżni pogrążeni byli w głębokim śnie; na pokładzie, z powodu przejmującego zimna, prawie nikogo nie było, oprócz załogi, pełniącei służbę. Podróźni pierwsze laski utonęli wszyscy w kajutach. Inni zbudzeni krzykiem i hałasem, rzucili się na pokład w nocnych ubraniach. Tutaj rozegrały się rozpaczliwe sceny. Szczęśliwcy, którzy uratowali życie, opowiadają, że kapitan Góssel stał na pomoście komendanta i z zimną krwią wydawał rozkazy. Za-częto pospiesznie spuszczać łódzie ratunkowe, na które pchały się tłumy mężczyzn i kobiet. Naprótno oficerzy marynarki z rewolwaram w rękę pragnęli kobietom wywaloczyć pierwszeństwo. Łódzie przymarły do linii i bók statku; musiane je sielkierami odrębywać. Pierwsza łódź, przepełniona podróżnymi, wokamgnięniu utonęła. Tylko jakiś Piotr Pomier-ski, zdaje się Polak, z Kwidzyna, wypłynął i został uratowany. Jeszcze tylko 2 łódzie zostały spuszczone na wodę, — potem nastąpiła rozstrzygająca chwila: cały statek „Elbe” wraz z łódmiami, załogą i podróżnymi zanurzył się w morskiej otchłoni.

Z tych dwóch łodzi, które wśród burzy znalazły się na dnie morza, uratowano dotąd jedną z tyłko z 20 ludźmi: 5 podróżnymi (jedna kobieta) i 15 marynarzami załogi. Sprowadzone ich do Lo-westa i, od nich to, jako nacożnych świadków katastrofy, pochodzą powyżej przytoczone szczegóły. Co się stało z drugą łodzią ratunkową, dotąd nie wiadomo.

Uratowani od śmierci w Lowestoft są: Karol Hoffmann z Grand Island, E. Schlegel z Fürth, Jan Ravera z Czech, Anna Böcker z Bremy i niejaki Bothen. Z załogi jeden oficer, 1 maszynista, kasyer i jego asystent, zresztą zwykli majtkowie. Wszyscy inni podróżni i marynarze wraz z kapitanem musieli utonąć.

Z listy podróży, który utonęł, widać, że byli to przeważnie Niemcy. Z nazwisk polskich wymienia: Antoni Nosek, Wojciech Straka, Jan Chostak, Wojciech Flanowski, Jan Kowal, Marcin Napierczak, Jan Gwardonik, Apollonia Bojarska, Józef Mendel.

Biuro korespondencyjne telegrafuje nam dzisiaj z Lowastoff:

Władze portowe wysłały statki, aby przetrząść okolice przylądka Hook Uratowany oficer „Elby”, niemiecki Stalberg, oświadcza, że najjeżdżący statk znajdujący się zewnątrz biegu „Elby” i musiał widzieć zielone światło na jej bokach. Łódź, którą wyratowano jest 20 stóp długa. Nie sądził Stolberg, że utrzyma się ona na powierzchni morza. Marynarz angielski Greenham, który na „Elbie” pełnił służbę, twierdzi, że winien tutaj był drugi, najjeżdżący statek, gdyż chciał pod kątem prostym minąć „Elbę”. Reprezentanci „Lloyda” nie są jeszcze pewni, czy tym statkiem, który uderzył w „Elbę”, był „Crathie”.

Z Yarmouth zaś donoszą do Biura korespondencyjnego:

Wywołano tutaj łódź ratunkową, na której sterze jest napis „Azonia”. Jest to prawdopodobnie jedna z łodzi ratunkowych „Elby”.

Składki. Członkowie Kółka rolniczego z Balic nadadesłali do Administracji naszego dziennika 2 zrb. na restaurację Wawelu.

Repertuar teatru krakowskiego.

W sobotę 2 lutego: „Lysistrata, czyli Wojna i pokój”, komedia w 4 aktach podług Aristofanesa, ułożył St. Kozłan. Rozpocznie prolog wierszem, napisany przez N. N.

W niedzielę 3 lutego: „Lysistrata, czyli Wojna i pokój”, komedia w 4 aktach podług Aristofanesa, ułożył St. Kozłan. Rozpocznie prolog wierszem, napisany przez N. N.

Głosy publiczne.

Otrzymujemy następujące pismo:

Szanowna Redakcjo! Korespondencyja, względnie artykuł w sprawie obchodu za poległych, z Radomyśla nad Sanem, w Przeglądzie zamieszczony, zwracał podziękowania do sprostowania, że zaś nie mamy zaufania do Przeglądu, przeto upraszamy o samleszienie niżej umieszczonego pisma w Nowej Reformie.

Zarząd Kółka rolniczego. Radomyśl nad Sanem.

W opisie uroczystości za poległych w 1863/4 r. w 23 numerze Przeglądu umieszczonym, stara się autor artykułu z Radomyśla dowiedzieć, że miasteczko Radomyśl, w ciemności pogrzebane nie zostało mitoiści Ojczyzny, aż dopiero ksiądz Wojciech Sapieka i dr. Szostkiewicz wzbudziła ducha narodowego. Ponieważ ubliża to obywatelom, przeto z głębi serca protestuję przeciw temu, bo nie potrzebujemy przytaczać szczegółowej historii, a dowiedzieć możemy, że Radomyślanie walczyli w legionach i w 1831 r., a nadto liczny udział tutejszych mieszczan w 1863 r., dowodzą jasno, że miłość Ojczyzny i troska o Jej dobro nie była nam obcą i przed przychylkiem ks. Sapieki i dra Szostkiewicza duch narodowy tutejszych obywateli objawiał się także czynami.

Przewodniczący Kółka rolniczego: Teofil Krajewski, Szczepan Skoczek.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(podług obserwatorjum krakowskiego). Kraków, dnia 1 lutego.

Table with 4 columns: wesołaj g. 10 w. g. 6, dzień g. 2 pop, and 3 columns of data for temperature, wind, and other meteorological factors.

Dział ekonomiczny.

W lwowskiej Izbie handlowo-przemysłowej odbyły się doroczne wybory. Prezesem Izby na rok bieżący obrany został ponownie dr. Zdzisław Marchwicki, wiceprezesem p. J. Piepes, zastępcą wiceprezesa p. M. Epstein, redentem p. Karol Schayer. Delegatem Izby do Rady szkolnej (komisji dla szkół przemysłowych) p. Jakób Piepes, delegatem do wiedeńskiej komisji dla obojętów skalnych p. St. Szczepanowski, zastępcą p. Schayer z Drohobycza, wreszcie delegatem do komisji, która obradować ma nad sprawą monopolu wódzanego, wybrała Izba p. Leopolda Baczewskiego (z po za Izby) or. z p. Dawida Löwenherza jako zastępcę.

Włociańska kociarnia parowa powstaje w Klimkówce w miejscu dotychczasowej fabryki p. Ostaszewskiego. W celu zawiązania Towarzystwa pod firmą „Włociańska kociarnia parowa w Klimkówce” odbędzie się w niedzielę 3 lutego o godzinie 3 popołudniu w budynku szkolnym w Rymanowie zebranie, staraniem komitetu, w którego skład wchodzić ks. Antoni Koleski kanonik i dziekan z Rymanowa, ks. Józef Jakiel, proboszcz z Klimkówki, Szczepan Puchalski i Florian Wajs, właściciel w Klimkówki Stepek Gerard i Stepek Józef, właściciel z Haczowa.

Wystawa koni odbędzie się w Wiedniu przy końcu maja b. r. Szczególnie uwzględnione być mają konie, hodowane przez właścicieli Dolnej Austrii. Z wystawą tą będzie również połączona specjalna wystawa przemysłowa. — Zgłoszenia przyjmuje i bliższych wiadomości udziela sekretaryat VI sekcji wiedeńskiego Towarzystwa rolniczego (Herrengasse 13).

Telegramy „Nowej Reformy”

(Telegramy własne „N. Reformy”.)

Lwów, 1 lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku sprawozdanie Wydziału krajowego o subwencji krajowej na rzecz budowy kolei lokalnych w wschodniej Galicji odesłano do komisji kolejowej, a sprawozdanie o niższych szkołach rolniczych, o szkole uprawy i wyprawy Inu w Gródku i o zakładaniu nowych szkół rolniczych odesłano do komisji gospodarstwa krajowego.

Dwa sprawozdania komisji szkolnej i dwa komisji gospodarstwa krajowego przyjęto do wiadomości.

Sprawozdanie komisji z petycji kilku gmin o wyjednanie prawa poboru surowicy solnej oddano rządowi do uwzględnienia, a sprawozdanie z petycji jednej gminy o subwencji na zakupno bydła odesłano do Wydziału krajowego.

Sprawozdanie komisji o krajowej szkole rolniczej i o folwarku w Czernichowie, — dalej sprawozdanie o przyznaniu gminie Sokołów (w Kolbuszowskiem) prawa poboru opłaty gminnej od napojów spirytusowych, i sprawozdanie komisji prawnej o zezwoleniu na sądowe ściąganie posta Mizi przyjęto i dotyczące wnioski uchwalono.

Nad petycją osadników, osiadłych na rozparcelowanych dobrach tabularnych Hołoków i Młodotów o utworzenie osobnej gminy administracyjnej, Sejm przeszedł do porządku dziennego.

Przy sprawozdaniu komisji podatkowej o petycjach kilku Wydziałów powiatowych w sprawie zmiany przepisów o wymiarzaniu należności za przeniesienie własności, Sejm wyraził przekonanie, że reforma ustawy o należnościach prawnych jest nagląca i wezwał rząd, aby w drodze konstytucyjnej wskazanej reformę przeprowadził, aby polecił władzom wymiarzającym należności, by sprawdzały z urzędu okoliczności, uprawniające do opustów.

Pos. Michalski i towarzysze zgłosili następujący wniosek:

Z dniem 1 kwietnia 1894 roku oddać zarząd wojskowy dostawę mięsa i tłuszczów na lat sześć względnie dziesięć, wbrew dotychczasowej praktyce, nie miejscowym oferentom, lecz przedsiębiorcy węgierskiemu. Zwążywszy, że 1) zarządzenie to okazało się w swych skutkach szkodliwym dla ogółu konsumentów miasta Lwowa, 2) że oddział może niekorzystnie na hodowlę bydła w kraju, 3) że zarządzenie to okazało się nawet dla skarbu państwa wadliwym, gdyż mięso obecnie dostarczane jest gorszym i faktycznie jest znacznie droższym, 4) zważywszy wreszcie zasadniczą sprawę, że uszczupła ono i tak już bardzo skromny zakres dostaw mogących być uskutecznanymi przez kraj nasz, wnoszą podpisani: Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się rząd, aby sprawę dostawy mięsa dla garnizonu lwowskiego we właściwej drodze zbadał i poczynił stosowne zarządzenia z jak największym uwzględnieniem dostawców krajowych. 2) Poleca się komisji przemysłowej oraz krajowej komisji rolniczej, aby rozpatrzyły dokładnie rozmaite dostawy dla państwa, zbadały, które z nich w kraju uskutecznione być mogą i przedstawiły stosowne wnioski w kierunku zapewnienia obszerniejszego zakresu dostaw dla przemysłowców i rękodzielników naszego kraju, a również ażeby zbadały sprawę kucia koni dla osób prywatnych przez weterynarzy i konovalów wojskowych i postawiły celem usunięcia tego nadużycia odpowiednie wnioski, lub zarządziły temu w sposób, jaki uznają za stosowne.

Odczytano wniosek p. Midowicza: Sejm poleci Wydziałowi krajowemu, by uwzględnił trasę Tarnów - Pilzno - Brzostek - Jasło z przedłużeniem do Bardyowa, oraz interpelację p. Zdzisława Tarnowskiego: kiedy rząd wykona uchwały Sejmu i zniży takse za doręczanie pism sądowych. Dalej odczytano interpelację p. Potoczka w sprawie nadużycie starostów przy wykonywaniu ustawy łowieckiej i żeby szkody przez zwierzęta dzikie szkodzone natychmiast wynagradzano.

Odczytano również wniosek p. Paszkowskiego, aby wezwał rząd, by przeprowadził reformę przepisów do rewersów demolacyjnych i zakazów budowy w rejonach fortyfikacyjnych.

P. Jan Stadnicki postawił wniosek nagły, aby udzielił Wydziałowi roperykiemu 3000 zrb. na wsparcie ludności dotkniętej gradem i wylewami. Wniosek ten odesłano do komisji budżetowej.

Następne posiedzenie w niedzielę.

(Telegramy Biura Korespondencyjnego.)

Wiedeń, 1 lutego. Dzisiejsza Wn Ztg obwieszcza ustawę o spoczynku niedzielnym i świątecznym w przemysłowych zawodach.

Table with 2 columns: Wiedeń, 2 lutego. Przy ciągnięciu losów porządku 1860 wyszły następujące serie: 66 86 141 249 269 478 699 1016 1041 1057 1182 1225 1255 1459 1568 1607 1654 1808 1853 1996 2255 2259 2610 2651 2684 2702 2779 2801 2867 2874 2960 3002 3115 3129 3146 3163 3220 3274 3292 3409 3420 3568 3760 3906 3945 4026 4060 4303 4403 4519 4804 4851 4867 5377 5744 5843 5933 6003 6100 6246 6303 6575 6681 6999 7126 7236 7319 7385 7583 7727 7922 8047 8093 8123 8249 8441 8479 8504 8533 8554 8587 8691 8763 8768 8988 9014 9356 9559 9583 9867 10055 10136 10340 10395 10452 10713 10740 10966 11261 11371 11715 12068 12092 12158 12167 12319 12343 12353 12516 12563 12575 13067 13155 13219 13286 13309 13393 13511 13657 13972 14085 14055 14127 14211 14239 14292 14302 14433 14549 14979 15122 15158 15252 15323 15380 15480 15497 15562 15627 15834 15860 15877 15941 15996 16338 16740 17226 17405 17531 17552 17618 17648 17867 17895 18292 18439 18545 18650 18711 18801 18909

18973 18987 19029 19369 19533 19547 19575 19588 19722 19759 19777 19812 19885 19882. Praga, 1 lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu odbędzie się pierwsze czytanie wniosku Riegera i tow. w sprawie reformy ordynacji wyborczej do Sejmu.

Praga, 1 lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku p. Rieger uzasadnił swój wniosek o reformie ustawy wyborczej, bronił punkcjacy ugody, przyznał, że one należą do minionej przeszłości, zarzucał Młodoczechom, że ci burzą budowę, ale nie nowego nie stawiają. — bronił się od zarzutu Niemców, jakoby słowa nie dotrzymał.

Zdaniem mowcy, należy powrócić do ugody; porozumienie się z Niemcami jest rzeczą niezbędną, — jest ono potrzebą państwa, kraju i życzeniem monarchy.

Mowca oświadcza się przeciwko powszechnemu i równemu prawu głosowania, gdyż w ręce robotników nie można powierzać interesów narodowych.

Opawa, 1 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu śląskiego p. Haase popierał wniosek komisji o utworzenie klas przygotowawczych dla szkół polskich przy gimnazjum w Cieszyńcu i Bielsku. Wydział krajowy miałby po zynić potrzebne zarządzenia do pewnej uchwalę się mającej kwoty.

Posel dr. Michejda domaga się utworzenia polskiego gimnazjum w Cieszyńcu, albo przynajmniej niższego gimnazjum, następnie zaprowadzenia obowiązkowej nauki polskiego języka w cieszyńskim seminarjum nauczycielskim, wreszcie zmiany przepisów o nauczaniu niemieckiego języka w szkołach nie niemieckich. W dłuższym przemówieniu p. Michejda uzasadniał powyższe wnioski. W Radzie państwa p. Menger wskazał Sejm jako forum, przed którym narodowociu sprawy Śląska mają być zatwierdzone. Teraz jest sposobność dowiedzieć, że słowa te były na serio wypowiedziane. Postawione żądania są skromne, nie przesadzają one bynajmniej właściwego programu.

Po zwykłej dyskusji, w której głos zabierali pp. Türk, Bukowski, Strafil, Hruba i Menger wnioski Michejdy odrzucono, a przyjęto wniosek komisji.

Berno, 1 lutego. Sejm morawski polecił Wydziałowi krajowemu zbadać potrzeby założenia czeskiego gimnazjum w Jeviczku (Gewitsch). Ożywiła dyskusję wywołał wniosek komisji szkolnej o założenie wyższej niemieckiej szkoły realnej w Svitavie (Zwittau). Przyjęto go mimo energicznego protestu czeskich posłów. Podobnie uchwalono 1000 zrb. na założenie i 3000 zrb. na utrzymanie wyższej szkoły handlowej w Bernie. Przy końcu posiedzenia pos. dr. Szrom w dłuższej mowie uzasadnił ponowny swój wniosek o zmianę krajowej ordynacji wyborczej. Wniosek przekazano komisji dla reformy wyborczej.

Berlin, 1 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu pruskiego w dalszym toku rozprawy nad budżetem ministerstwa rolnictwa minister Hammerstein roztrząsał kwestye, poruszone podczas trzydniowej rozprawy — i oświadczył, że rząd głową jest przystąpić do materialnego rozbioru wniosku hr. Kanitza i sumiennie zbadać, czy ten wniosek lub część zawartych w nim myśli da się przeprowadzić. Wywody ministra z dnia 29 stycznia nie powinny uchodzić za pogrzebanie owego wniosku.

Minister zapewniał dalej, że użyje całego wpływu swego, aby projekt reformy podatku od cukru jeszcze na tej sesji parlamentu był przedłożony.

W dalszym toku swoich wywodów zbijał za patrywania p. Richtera wykazując, że przy uprawie buraków zatrudnionych jest pół miliona ludzi, a wcale o to nie chodzi, aby baronem cukrowym wpedzać złoto. Reforma podatku gorzelnianego jest konieczna, aby zapewnić zbyt dla ziemniaków, których uprawa się wzmagą. W końcu ostrzegł minister przed agitatorskim traktowaniem sprawy walutowej.

Berlin, 1 lutego. W dalszym toku rozprawy nad wnioskiem o zniesienie paragrafu dyktatorskiego w Alzacji-Lotaryngii minister stanu Koeller stanął w obronie ustawy wyjątkowej. Zaręczał on, że Alzacja-Lotaryngia należy do najlepiej administrowanych krajów, finanse jego są bardzo dobre, a reprezentacja krajowa pragnie tam rzecowo dobrze. Mieszkańcy w większości czują się szczęśliwymi, co kilkakrotnie sami oświadczyli. Wybór Bebla nie znaczy bynajmniej, że tam jest tylu socjalnych demokratów, lecz tylko to, iż na wynik wyboru złożyli się wszyscy niezadowoleni.

Berlin, 1 lutego. Na telegram kondolencyjny cesarza Wilhelma z powodu śmierci marszałka Canroberta nad szła z Paryża telegraficzna odpowiedź następująca: Sire! Marszałek Canrobert uczuły był głęboko wspaniałomyślnie uczucia jakie Wasza ces. Mość wyraził zarazem w imieniu korpusu gwardyjskiego. Rodzina marszałka przesyła w swoim smutku zapewnienia uniżonej swojej wdzięczności. Podpisani: porucznik Canrobert i porucznik marynarki Navacelle.

Rotterdam, 1 lutego. Kapitan parowca angielskiego „Crathie” oświadczył, że mimo usiłowań zderzenia nie dało się uniknąć. Okręt „Elbe” i po zderzeniu posuwał się dalej; tak się przynajmniej zdawało. datego kapitan myślał, że okręt „Elba” nie jest uszkodzony.

Paryż, 1 lutego. Rada ministrów odłożyła pogrzeb marszałka Canroberta na niedzielę. Pogrzeb będzie miał cechę wyłącznie wojskową.

Paryż, 1 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Izby poselskiej minister wojny gen Zurlinden przedłożył wniosek o uchwalenie 20 000 franków na pogrzeb marszałka Canroberta. P. Hubbard ze stronnictwa radykalnego wystąpił przeciw temu wnioskowi przypominając, że marszałek Canrobert miał udział w zamachu stanu, a w Metz kapitulował — Na to odparł prezes ministerstwa Rbot, że Canrobert trzymał wysoko sztandar

Francji ku jej sławie na wszystkich polach walki (gwaltowne przerywanie na skrajnej lewicy) — a nareszcie postawił kwestyę zaufania. Hubbard chciał odpowiadać, ale stronnictwo środkowe ustawnie mu przeszkadzało. (Gwaltowna urzawa i donośne wołania: Niech żyje armia!) Ta wrzawa trwała kwadrans. Gdy cośkolwiek ucichło, wówczas p. Hubbard przyszedł znowu do głosu i odczytał kilka ustępów z protokołu kapitulacji Metz. (Znowu wrzawa). Wreszcie Izba 304 głosami przeciw 160 oświadczyła się za nagłocią traktowania wniosku rządowego i za bezwzględną rozprawą.

Tegoż dnia na posiedzeniu senatu minister sprawiedliwości przedłożył projekt amnestyi i żądał uchwalenia nagłoci. Zgodzono się na ten pośpiech, poczem biura senatu bezzwłocznie się zebrały i wybrały komisję, której wszyscy członkowie oświadczyli się za uchwaleniem projektu. Król serbski był na posiedzeniu senatu, a potem na posiedzeniu Izby.

Paryż, 1 lutego. Po ożywionej rozprawie i wrzaskliwych scenach Izba uchwaliła wczoraj 288 głosami przeciw 152 wniosek o pochowaniu Canroberta na koszt państwa. Senat uchwalił 216 głosami przeciw 7 ustawę o amnestyi, a ustawę o kredycie na pogrzeb Canroberta postawił na porządek dzienny rozpraw dnia następnego.

Paryż, 1 lutego. Król serbski Aleksander był wczoraj z wizytą u ministra spraw zagranicznych przez kwadrans.

Rzym, 1 lutego. Na wniosek komisji kardynalskiej dla kościołów wschodnich papież postanowił utworzyć w Konstantynopolu wyższy zakład naukowy dla kształcenia księży grecko-katolickich i przy nim wybudować kościół, w którym nabożeństwo ma się odprawiać w obrządku greckim.

Petersburg, 1 lutego. Car i carowa przyjmowali przedwczoraj w dalszym ciągu 129 deputacji, a między niemi deputacje od gmin żydowskich z różnych stron państwa.

Petersburg, 1 lutego. Juridyczeskaja Gazeta, organ rosyjskiego ministerstwa sprawiedliwości pisze z powodu znanego przemówienia cara Mikołaja do deputacji w Pałacu Zimowym: „Po wstąpieniu na tron cara Mikołaja w pewnych kołach powstały bezasadne przypuszczenia, jako że zmianą tronu miały nastąpić jakieś zasadnicze zmiany w wewnętrznym zarządzie państwa. Po głoski te, niezgodne z istotą i charakterem rządów samowładczych, jakoteż w rażącej sprzeczności będące z duchem manifestów cara Mikołaja II, dały powód do wniesienia petycji do cara ze strony gubernii i ziemstwa twerskiego o to, ażeby ziemstwa brały udział w decydowaniu ogólnych spraw państwowych. Oczywiście petycja ta tłóczy się jedynie fałszywymi pogłoskami, jakie powstały w społeczeństwie, jakoby sam car przychylny był tej myśli. Z tego samego powodu powstała pogłoska, jakoby przy nominacji następcy Kriwoszeina car pozostawił decyzję radzie państwa. Wobec tego wszystkiego przemówienie cara do deputacji, odznaczające się jasnością i stanowczością, było bardzo na czasie, gdyż kładzie ono kres wszelkim fałszywym pogłoskom i złudzeniom, które mogłyby spowodować bardzo smutne następstwa i wciągnąć w nie nie tylko jednostki, ale i całe instytucye”.

Petersburg, 1 lutego. Wczoraj odbył się pogrzeb Giersa w grobowcach cerkwi Sergiusza.

Moskwa, 1 lutego. Wydawcy i redaktorowie tutejszych dzienników: Moskowsk. Wiedomosti, Moskowskij Listok, Russkoje Obozrenie i Russkoje Slowo z powodu aktu carskiego o amnestyi urządzili dnia 30 stycznia nabożeństwo w cerkwi S-rgusza i za pośrednictwem wielkiego księcia Konstantyna Wydziałowicza wyrazili carowi podziękowanie.

Oprócz tego postanowili utworzyć przytułek pod imieniem cara Mikołaja II dla współpracowników dzienników rosyjskich, niezadowolonych do dalszej pracy. — a w cerkwi Sergiusza ustawić obraz tego świętego.

Na rzecz przytulku wydawcy dzienników wspomnianych podpisali znaczne datki doroczne lub jednorazowe.

Christiania, 1 lutego. Ministerstwo podało się do dymisji.

Konstantynopol, 1 lutego. Jakiś człowiek, wczoraj opiwszy się winem, wypadłszy na ulęc pokaleczył nożem trzynaście osób, między niemi głównego kasjera centralnej agencji kolei żelaznych Snpgego i urzędnika z archiwum tureckiego, Mahzarbeja, uciekł i gdzieś się schronił. Policja dokłada starań aby sprawę odszukać. Stupe umarł już z ran. Rany innych są również niebezpieczne. Sultan polecił, aby uboższych pokaleczonych leczono na jego koszt.

London, 1 lutego. Biuro Reutersa donosi z Szangaju: Według telegramu z Wei hai wei Japonczycy zdobyli j- den fort od strony wschodniej, jednak inny fort leżący na przeciwnym stronie portu ostrzelwwo go skutecznie. Chińczycy spodziewają się, że się utrzymają w Wei-hai-wei.

Chefoo, 1 lutego. Po dwudniowej walce Japonczycy zdobyli wczoraj port Wei-hai-wei. Chińczycy stracili dwa tysiące ludzi. Rezydenci europejscy uszli zupełnie cało.

Odpowiedzialny Redaktor: Michał Konopiński.

Wydawca: Dr. Lesław Boroński.

Przy grach i zakładach, przy składkach i zapisach pamiętajmy o Towarzystwie „Szkoly ludowej”.

Kursa teleg. na giełdzie wiedeńskiej i berlińskiej.

Table with 2 columns: Kurs w wal. austr. and 2 columns of data for various financial instruments like bonds and banknotes.

Wiedeń, 1 lutego. Ruble 133.—. Cena nafty 16.— — — — Spirytus gotowy 15.40. — Zyto na wiosnę 5.68 — 0.00. Pszenica na wiosnę 6.65 do 0.00. Owies na wiosnę 6.18 — 0.00.

Wiedeń, 1 lutego. 4% oblig. poz. kraj. z 1891 97.25; 4% oblig. poz. kraj. z 1893: 97.60; 4% galic. fund. propin. 97.80; 4 1/2% list. banku kraj. 100.20; 5% owe obligi banku krajowego 102.—; 4% list. kred. ziemsk. 56 let. 98.50; Akcyje Karola Ludwika 220.—; Akcyje kolei lwowsko-czern. 299.—; Losy z 1854 na 250 zrb. — 150.50; losy z 1860 na 500 zrb. — — —; losy z roku 1860 na 100 zrb. — — —; losy z 1864 za 100 zrb. — 199.—; akcyje zakładu kred. dla handlu i przemysłu 414.25; akcyje galic. banku hip. na 200 zrb. 452.—; Landerbank na 200 zrb. — 284.10; akcyje austro-węg. banku na 600 zrb 1066 —

Berlin, 1 lutego. Godzina 2 minut 55 po poł. Austriackie kredyty 250.75 mrk. Węgierskie kredyty — mrk. Austriacka złota renta 102.70 mrk. Austriacka srebrna renta 97.75 mrk. Węgierska złota renta 103.— mrk. Węgierska renta koronowa 96.60 mrk. Austriackie banknoty 164.60 mrk. Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej — mrk. Ruble 219.45 zrb. 5% liry zastawne Królestwa Polskiego — mrk. 4% listy likw. Królestwa Polskiego 66.90 mrk.

Rubryka „Nadesłane” nie pochodzi od Redakcji, która też żadnej odpowiedzialności za nią nie przyjmuje.

Podpisane przedsiębiorstwo naftowe podaje do wiadomości, że przyjmuje udziały do całego interesu w spółce już zawiązanej i zorganizowanej. Cena udziału 500 zrb. czyli 1000 koron, płatnych w trzech półrocznych ratach.

Wszelkich wyjaśnień, bliższych szczegółów i informacji o warunkach kontraktu i całości interesu zasięgnąć można:

- 1) W Banku krajowym. 2) W Banku kredytowym galicyjskim. 3) W filii krakowskiego Towarzystwa wzajemnego kredytu.

W Krakowie: W filii Banku krajowego. W Potoku poczta Krosno u dyrektora kopalni W. P. Tadeusza Sroczyńskiego. W instytucjach wyżej wymienionych można skutecznie subskrybować na udziały.

Przedsiębiorstwo naftowe

pod firmą: „Męcinski, Płocki, Suszycki, Sroczyński i Sp.” Lwów, 20 stycznia 1895 309 3 5

Zakład gimnastyczny

Dra T. Tyszeckiego Sala OO. Franciszkanów. 295 Wpisy od 5—6 pop. 3 3

Zwraca się uwagę Czytelników na Ostrzeżenie

Agencji „Wiktorji” w Krakowie. 333

Bardzo stosowny podarek. Pięknym, stosownym i pełnym pomysłu podarkiem jest portret naturalnej wielkości, który szczególnie nadaje się jako bardzo piękna ozdoba mieszkania, a zarazem i jako bardzo piękna wieczna pamiątka (także po zmarłych). Takie portrety wykonuje według nadesłanej jakiegokolwiek fotografii premiiowany Zakład artystyczny p. Zygryda Bodaschera w Wiedniu II, Praterstrasse 61, od roku 1879 istniejący. (Bliższe szczegóły znajdują się w ogłoszeniu.) 369

Stefania Stern

Ferdynand Drechsler zaręczeni. 386 Kraków. Wiedeń.

Przeciw katarowi

organów oddechowych, w kaszlu, chrypcy i innych cierpieniach gardła, polecaną bywa przez lekarzy

MATTONIEGO OIESSHUBLER

sama, albo z mlekiem zmieszana, z bardzo dobrym skutkiem.

Takowa działa łagodnie rozpuszczająco, przyspiesza wydzielenie śluzu i jest w tych razach wielokrotnie wypróbowaną. (II)

Dom bankowy i kantor wymiany JAKOBA HOCHSTIMA Kraków, Rynek główny, Lina A-B. kupuje i sprzedaje pod najkorzystniejszymi warunkami krajowe i zagraniczne papiery, akcyje, listy zastawne, losy, monety, wymienia wszelkie kupony, wylosowane papiery. — Zlecenia z prowincyi skutecznie odwrotną pocztą bez liczenia prowizyi

KANTOR WYMIANY Filii c. k. uprzyw. Galic. Banku Hipotecznego

w Krakowie, Rynek Główny L. 30. Zlecenia z prowincyi skutecznie odwrotną pocztą, bez doliczenia prowizyi.

Odnaczone 16 medalami na wystawach krajowych i zagranicznych. — W Londynie r. 1893 i we Lwowie r. 1894 złotymi medalami.

Główny fabryczny skład wysyikowy Pierwszej galicyjskiej

Suszarni owoców i warzyw

na sposób amerykański urządzonej pod firmą

J. Michnik w Bochni

poleca

skompletowane pakiety pocztowe ze znanych z do- broci suszonych jarzynek i owoców bocheńskich. jako to: zupy warzywne „Julienne”, groszek zie- lony cukrowy, fasolka zielona, krajana, fasolka szparagowa, marchew karota, szpinak, szasz- kapusta brukselska, kapusta włoska, kapusta zwy- czajna do kapuśniaków, kapusta czerwona sala- towa, kalarepka, cebula, pomidory, seler, pory, pietruszka, koper, jajka kompotowe w ciwartkach i krazkach, gruski kompotowe, strugane, cafe, w ciwartkach i połowkach, sliwki kompotowe, olbrzymie, sliwki fuskane, prunelki, wisnie, ma- liny, borówki, marmolada z rengelotów, powidło sliwkowe przecierane, powidło z gruszek i jabłek, pasty owocowe, grzyby najprzejedniejsze.

Cenniki wraz z szczegółowym opisem wysyła się na żądanie odwrotnie.

Suszone warzywa i owoce bocheńskie przewyż- szają świeże swym właściwym delikatnym smakiem.

Sposób użycia jest pojedynczy, mianowicie: należy zamoczyć w wodzie letniej potrzebne war- zywa lub owoce przez 2 godziny, poczem jak świeże przyrządzać i gotować.

Warzywa bocheńskie w suchym miejscu trzy- mane konserwują się bardzo dobrze kilka lat, nie tracąc na dobroci.

Składy urzeczają: w Krakowie Edmund Klimk, Rynek, linia A-B; w Dąbrowy Walery Heinz, aptekarz, w Jarosławiu A. Tu midajski; w Przemyślu M. Krug; w Tarnopolu E. Frantz; w Czerniowcach A. Tabakar & Gajna.

Advertisement for 'Blinzy dla dam' (Blouses for ladies) by Artur Aprill. The ad features a large, stylized graphic of a woman's blouse and text describing the quality and variety of the garments. It mentions 'Polecam' (I recommend) and 'Blinzy dla dam' (Blouses for ladies) in a decorative font. The address is 'ulica Grodzka, L. 4, I piętro, drugi dom od Rynku.'

Antoni Zaremba Magazyn i Pracownia sukien męskich

w Krakowie

róg ul. Floryańskiej i Rynku, pod Murzynami

Wszelkie zamówienia w zakresie krawiectwa wchodzące pryncypalnie do własnego jakoteż do- starzonego mi materiału i wykonujący takowe według najświeższych żurnali. Dłuższa praktyka zagranicą pozwala mi spo- dziwać się, że zdołam zadowolić i najwybit- niejsze wymagania. — Posiadam również na składzie francuskie, angielskie i kra- jowe materiały z pierwszorzędnych fabryk. Dla pp. Akademików i Studen- tów 10% taniej. Łaskawe zamówienia z prowincji wysyłam na czas oznaczony. Polecam się łaskawym wzglę- dom P. T. Publiczności.

Z poważaniem Antoni Zaremba.

Advertisement for 'Dra Rosy Balsam życia' (Dr. Rosy Life Balsam). The ad describes the balsam as a 'środek domowy' (home remedy) for various ailments. It mentions 'Wielka flaszką 1 złr., mała 50 ct., pocztą o 20 ct. więcej.' and 'Każda część opakowania opatrzone jest takim, jak obok znakiem ochronnym, podług ustawy protokolowanym.' The main distributor is 'B. Fragner, Praga, Nr. 203-204, Kleinseite, apteka pod „czarnym orłem“'.

Kamieniolomy H. Tennenbaum i M. Katz w Szydłowcu (gub. Radomska, Król. Polskie) posiadają wszelkie kamienie: pias- kowiec, kamień młynarskie do krup, kamień na brusy itp. Ceny umiarkowane. Wyjaśnienie udziela się darmo i oplatnie.

Advertisement for Courrière & Comp. Dom założony w roku 1850 SPADKOBIERCY L. Proux & G. Kondratowicz (Francya) Cognac (Francya). It features a logo of a horse and rider and mentions 'Prawdziwy Cognac francuski wypróbowany i na- grodzony medalem złotym na wystawie Lwo- wskiej, reprezentowany we własnym pawilonie'.

LEONHARDI'EGO ATRAMENTY są najlepsze. Tylko wtenczas są jedynie prawdziwym wyrobem wynalazcy Aug. Leonhardi'ego, Bodenbach n. E.

gdy są opatrzone tym znakiem ochronnym c. k. austr. pat. Nr. 36.089 k. węgier. pat. Nr. 48.274.

Atramenty do pisania. Anthracen niebiesko-czarny Wyborny do książek Alizaryn ziel.-niebiesk.-czarny Galasowy Pocztowy

Atramenty do kopiowania. Anthracen do kopiowania Alizaryn do pisania i kopiowania Encore violette noire communicative Fioletowy dający dwie kopie Czarny pocztowy kopiojący Non plus ultra, daje 4-6 kopij.

Atramenty kolorowe, atramenty do autografów, hektografów, rozpuszczone tusze dla inżynierów i rysowników; proszek atramentowy i ekstrakt, farby do pieczęci, do kopiowania odcinkami, wyroby do znaczenia bielizny; rozpuszczony klej i guma; klej rybi, klej z polskiem; woda Labarraque do wywabiania plam atramentowych z papieru i bielizny. Lak, wosk itp. itp.

Advertisement for 'Herbata z Rosyjska' by W. Adamowicz. It features a logo of a woman holding a tray and text describing the quality of the tea. 'Od dawien dawna ze swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą HERBATĘ ROSYJSKĄ poleca handel W. ADAMOWICZA w Brodach'.

Advertisement for 'Apteka pod Słoniem' by E. Hellera. It features a logo of an elephant and text describing the pharmacy's services. 'Założona w roku 1790 Apteka pod Słoniem E. HELLERA dawniej E. STOCKMARA ul. Grodzka, róg placu Dominikańskiego'.

C. k. austriackie koleje państwowe. WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY

Table of train schedules for the C. k. austriackie koleje państwowe. It includes columns for 'Odjazd z Krakowa (względnie z Podgórze)', 'Przyjazd do Krakowa (względnie Podgórze)', and 'Przyjazd do Krakowa (względnie Podgórze)'. The table lists various train lines, departure times, and destinations such as Oświęcim, Podwoleczysk, Lwowa, Chabówka, Husiatyna, Podwoleczysk, Wieliczki, Żywiec, Rzeszowa, Chyrowa, Stryja, and Stanisław.

Advertisement for BUTELKA. It features a logo of a bottle and text describing the product. 'Wielki krach! Nowy Jork i Londyn dotknięte także stały już europejski i wielka fabryka towarów srebrnych została sprzedana całego nowego zapasu za małe wynagrodzenie sił roboczych.' It lists various silverware items like spoons, knives, and forks.

Advertisement for 'Balsam na porost brody' (Balm for beard growth) by Turecki. It features a logo of a man's face and text describing the balm's benefits. 'Nowość! Turecki Nowość! Balsam na porost brody wydadze z zadziwiająco szybkim skutkiem okazały was dumę każdego młodzieńca.' It also mentions 'Magazyn Herbat i Win Juliusza Grossego w Krakowie, Rynek główny, Pałac Słiski.'

Advertisement for 'Herbata z Rączką' (Tea with Rączka). It features a logo of a hand holding a tray and text describing the tea. 'Ten znak ochronny znajduje się na każdej paczce Herbaty pochodzącej z mojego magazynu. — Od 30 lat zaprowadzona. — Herbata zawsze większe uzyskuje rozpowsze- chnienie. Jest zawsze świeża i tania.'

Advertisement for 'Roboty rzeźbiarskie i kamieniarskie' (Sculpture and stonemasonry work). It features a logo of a person working and text describing the services. 'Polecając się względem i pamięci P. T. Publi- czności, Przewielebnego Duchowieństwa, oraz Wnych PP. Architektów, Inżynierów, Budowl- nych i Majstrów murarskich, nadmieniam, iż dokonałszy pod kierunkiem Wgo Fr. Odrzy- wolskiego większej części robót re-stauracyjnych rzeźbiarskich kaplicy Zygmuntońskiej na Wawelu, mam na składzie odlewy gipsowe z ornamentyką włoskich tejsze kaplicy, mogące służyć jako wzory do rysunków dla szkół i zakładów przemysłowych.'

Advertisement for 'folwarki' (manor houses). It features a logo of a manor house and text describing the properties. 'w odległości 6 klm. od Jarosławia. a 8 klm. od nowo zakładającej się cukrowni w Przeworsku, w ziemi pszennej, specjalnie nadającej się do uprawy buraków cukrowych, od 1 czerwca 1895 r. do wydzierżawienia. Blizszej wiadomości udzieli Zarząd dóbr Pełkinie poczta Jarosław. 339 3 3'

Advertisement for 'To nie igraszka!' (This is not a toy!). It features a logo of a pocket watch and text describing the quality of the watches. 'To nie żart! To nie kretactwo, lecz najczystsza, święta prawda. Od wszelkiej pochwały wyższą jest nasza słyn- na, prawdziwa kolekcya Chicago która z powodu zwinięcia naszego handlu galante- ryjnego wysprz-dajemy tylko za 3 złr. 50 ct.'

Advertisement for 'Maszyn do szycia' (Sewing machines). It features a logo of a sewing machine and text describing the machines. 'Największy skład Maszyn do szycia wyłącznie systemu Singer'a Józefa Iwanickiego następcy w Krakowie Rynek gl., L. 25. Na wyprawy maszyny do 28 złr. i więcej. — Gotówką 10% taniej.'

Advertisement for 'Lampy' (Lamps). It features a logo of a lamp and text describing the lamps. 'w ogromnym wyborze do wszelkich celów oświetlenia pałac. Nowo otworzony skład z c. k. i. uprz. fabryki „R. Ditmar“ Kraków, Rynek główny, L. 13. Zamówienia z prowincji wykonują się odwo- tnie. Biużetki do dyspozycji. 195 262 3 0 Ceny bardzo tanie.'

Advertisement for 'Majatki' (Estate). It features a logo of a landscape and text describing the estate. '1600 morgów, we wschodniej Galicji, 1/3 mili od st. kolei. Cena 145.000 złr., banku 53.000 złr. Majatek 1400 morgów, w okol. górskiej, 5 mil od kolei, za 66.000 złr. Majatek 500 morgów przeszło, 4 mi e od Krakowa, przy szosie, pięknie położony, w do- brym stanie, za 75.000 złr. Folwarki 90 m., 60 m. itp. Dzierża- wa, przeszło 500 m., w górach, głównie na wypas bydła, i młyn do tego, za 3000 złr. Kamienica, duża, z ogrodem i stajnikami, i mniejsze realności uszyła do wizy paszporty itp. czynności załatwia Biuro komisowe Wł. Jaworskiego w Krakowie, ul. Grodzka, L. 30. 335 2 4'

Advertisement for 'Lesniczy' (Forester). It features a logo of a forest and text describing the services. 'kawaler, biegły w języku polskim i niemieckim, poszukuje posady od 1 lipca lub od 1 kwietnia. Zgłoszenia uprasza się pod adresem: Hu- bertus poste restante Zakliczyn. 326 3 3'

Skład fortepianów pianin i fisharmonij W. Barabasza i W. Wawrzyckiego

Kraków, Rynek gł., L. 13, 117 10 0
poleca instrumenta z pierwsz. fabryk krajowych i zagranicznych,
Sprzedaż — Zamiana — Wynajem przy odpowiedniej gwarancji, na raty.

Na Karnawał!
Perfumy i mydła toaletowe
z pierwszorzędnych fabryk angielskich, francuskich, niemieckich i krajowych.

Wodę kolońską.
Rozpylacze do perfum.
Puder biały i różowy
Paszki i labełziki do pudru.
Wodę, Pastę i Proszek do zębów.
Szczoteczki do zębów.
Wodę do włosów.
Glicerynę i Lanolinę toaletowe.

Saszetki o rozmiar. zapachach.
Gabki toaletowe.
Kokla Wasmutha w zęgodzieli na nagniotki i „Maść apt. Meissnera” na nagniotki.
Szczotki toaletowe i wielki wybór rozmaitych innych artykułów toaletowych polecają

Reim, Friedrich
Kraków
Linia A-B, Rynek, 37.
Zamówienia zamiejscowe uskutecznia się natychmiast. 49 9 0

Podziękowanie.

Od lat przeszło dwustu nie miała gmina Mikuszowice, w powie bialskim położona, a przeszło 1000 mieszkańców licząca, swego duszpastora i poświeconych musieli szukać w Łodygowicach, przeszło o milę oddalonych. W smutnym tem położeniu udała się do Jaśnie Wielmożnego Pana **Hermana Czecha de Lindenwald**, Prezesa Rady powiatowej bialskiej i posła do Rady państwa, i wyłącznie Jego to usilnym staraniami zawdzięcza gmina, iż obecnie w Mikuszowicach ustanowiona została ekspozytura. Na tem przeto miejscu składa gmina swojemu dobroczyńcy serdeczne podziękowanie staropolskiem „Bóg zapłać”. 372 1

Członkowie gminy Mikuszowice.

Podziękowanie.
Poczuwam się do miłego obowiązku złożyć Wnej P. **Maryl Lepiarskiej**, zamieszkałej w Krakowie, ulica Grodzka, L. 44, publiczne podziękowanie za Jej prawdziwe poświęcenie i troskliwą opiekę podczas choroby mej żony i polecić Ją zarazem gorąco każdemu z potrzebujących pomocy. 366 1

Ludwik Hermann,
urzędnik kolei państwowej.

!Do sprzedania!
Nowa kamienica jednopiętrowa w Białej 365 1 3
prawie przy samym rynku położona, z powodu śmierci właściciela jest z wolnej ręki do sprzedania.
Wiadomość u **J. Scholza w Białej**, Tuchmachergasse, lub w Krakowie, ul. Kanoniczna, L. 11, u **K. Mikulskiego**.

Tylko 3 zlr.
najodpowiedniejszy 368 1 6
Podarek świąteczny
(pamiątka po zmarłych!)
Zakłady w r. 1879

Portrety naturalnej wielkości według każdej nadesłanej fotografii. Zadatek 1 zlr. Termin dostawy w przeciągu 10 dni. Najwspanialsze podobieństwo poręczona. Fotografia zostaje nieuszkodzona. Odznaczony zakład artystyczny p. f. **Siegfried Bodascher** Wiedeń, II., Praterstrasse, 61, (dawniej Grosse Pfarrgasse).

Austriackie, węgierskie i zagraniczne 359 1 10
wina czerwone i białe
czyste, naturalne, za co się rzezy. po cenach niskich, sprzedaje w fiaskach i beczkach
HENRYK BERGER
winiarz w Gieszyne, Sachsenberg, L. 22.
Wszystka z Gieszyne i z Klosterneuburg.

Teofil Mika
rządowicie upoważniony geometra
otworzył 376 1 3
biuro w Podgórzu
ulica Krakusa, L. 28.

Prawnik
rutynowany korepetytor, udziela lekcji gimnazyastom we wszystkich przedmiotach.
Zgłoszenia: „Prawnik” poste restante Kraków.
Wdowa w średnim wieku, posiadająca dobre świadectwa — poszukuje miejsca jako zarządczyni dużego domu, albo jako gospodyni u księżki lub wdowca, a wreszcie u kawalera byle tylko tu w Krakowie.
Zgłoszenia pod lit. **E. R.** przyjmuje Admin. „N. Reformy”. 337 1 3

Do wynajęcia lokal
na sklep, skład lub mieszkanie, blisko kolei, za bardzo przystępną cenę.
Plac Matejki, ulica Kurniki, L. 3.
Wiadomość w miejscu w handlu pudełek. 381 1 2

Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach

(Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką)
odbędzie się
dnia 15 lutego 1895 roku o godzinie 11 przed południem w Gorlicach, w sali Magistratu.
Porządek dzienny.

1. Odczytanie protokołu z ostatniego ogólnego Zgromadzenia.
 2. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za r. 1894. (Ref. Wny p. Biechoński.)
 3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z wnioskiem Komisji kontrolującej względem udzielenia Dyrekcji absolutoryum z czynności i rachunków za r. 1894. (Ref. Wny p. B. Łodziński.)
 4. Wnioski Rady Nadzorczej o zatwierdzenie uchwalonego przez nią na posiedzeniu z dnia 26 stycznia 1895 r. rozdziału zysku z roku 1894. (Ref. Wny p. Dr. J. Radomski.)
 5. Wybór 3 Członków Rady Nadzorczej i 1 Zastępcy z powodu upływającej 3-letniej kadencji.
 6. Wnioski samoistne.
- Wstęp na ogólne Zgromadzenie mają Członkowie wykazujący się przy wejściu swoją własną książeczką udziałową (§ 16, lit. b. Statutu).
Zamknięcie rachunków i Bilans za r. 1894 złożone w myśl § 23 Statutu w biurze Towarzystwa dla przejrzenia przez Członków Towarzystwa.
Gorlice, dnia 26 stycznia 1895 r. 360 1

Rada Nadzorcza Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach
Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.
Sekretarz: **Dr. Stanisław Grzybczyk mp.**
Prezes: **Władysław Płocki mp.**

„Sznurówki Reforme”
patentowane w Austro-Węgrzech i we Francji.
Unikat w swoim rodzaju.
Biodra wycięte, dające się regulować.
Sznurówki te, niesprawiające najmniejszej trudności przy wkładaniu i zdejmowaniu, są niezmiernie wygodne i nadają pierścionom, jakoteż całej górnej części ciała kształt plastyczny, piękny, elegancki i pełen gracji. — Do ścisnienia dolnej części ciała bardzo się nadają, a jako sznurówki „okolicznościowe” są one nieprześcignione.
Cena fiaskowych po zlr. 2.50, zlr. 3.25, 4 zlr. za sztukę.
Leop. Landels & Bruder, Włocławek, VI., Wallgasse, 16. 31 1 12

Walne Zebranie Członków „Spółki wiertniczej krakowskiej”

odbędzie się
w niedzielę dnia 17 lutego 1895 roku o godzinie 5 po południu w sali „Towarzystwa Zaliczkowego”, ul. Szewska, 16, I piętro, na które mam zaszczyt Szanownych P. T. Członków niniejszym zaprosić.
Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie Rady nadzorczej.
 2. Sprawozdanie Dyrekcji do podpisania „Spółki wiertniczej krakowskiej” z pp. Kazimierzem Odrzywolskim i Antonim Abramowiczem z daty Kraków, 14 czerwca 1894 roku.
 3. Zatwierdzenie bilansów za rok 1893 i 1894.
 4. Upoważnienie Rady nadzorczej, względnie Dyrekcji do zawarcia umowy o odstąpienie terenów naftowych w Brzozowie i Starej wsi.
 5. Wybór Rady nadzorczej. 370 1 3
- Stan. Wójcikiewicz**, sekretarz.
Tadeusz Stryjeński, Prezes Rady nadzorczej.

Import węgla kamiennego i koksów

J.W. Michaliny z hr. Romerów br. Schwanitz-Szwantowskiej przy ulicy Zwierzynieckiej,
Składy główne przy Rogatce Warszawskiej wprost z torem kolei Półn. połączone,
sprzedaje wszelkie gatunki węgla z najlepszych kopaliń pruskich, oraz węgla z kopalni **J.W. Andrzejka hr. Potockiego** w Sierszy; przyjmuje wszelkie dostawy, oraz wszelkie zamówienia tak w miejscu, jakoteż na prowincję całemi wagonami, załatwiając równocześnie w składach swoich sprzedaż t. z. drobniągową.
Firma nasza, dając pełną gwarancję za dobową jakość węgla i koksów, oraz za ścisły dozór przy wadze, ofiaruje węgle swoje po możliwie najniższych cenach. 373 1 8
Kraków w styczniu 1895 r. Zarząd.

Szcza w a KRONDORF SKA
uznana za najlepszą i naturalną.
Zród szczawowy obok Karlsbadu. — Woda stołowa, Woda lecznicza.
Generalne zastępstwo dla Galicji i Bukowiny
Mendrochowicz i Schenker
we Lwowie, ul. Sykstuska, 22.
Główny skład w drogueryi **Józefa Hanaka**, magistra farmacji, w Krakowie, ulica Szewska, L. 5. 160 47 52

BOLESŁAW ARMATOWICZ JUBILER

w Krakowie, Rynek gł., L. 17,
obok księgarni Wgo Friedleina,
poleca łaskawym względem Szanownej P. T. Publiczności swój nowo otwarty

SKŁAD
wyrobów złotych i srebrnych
wykonanych podług najnowsz. wzorów ozdoby i gustownie.
Praktyka, jakiej nabyłem, pracując w tym zawodzie przeszło od lat 20, pozwala mi spodziewać się, że zdołam zupełnie zadowolić nawet najwybredniejszą wymagania.
Zamówienia i naprawy uskuteczniam szybko, na czas oznaczony i po cenach nader przystępnych.
Kupuję i przyjmuję w zamian przedmioty złote, srebrne i inne kosztowności. 263 3 0
Z poważaniem
Bolesław Armatowicz.
Kraków, Rynek, L. 17.

Apteka pod „złotą głową” ARNOLDA REIFERA

dawniej Leona Rosnera
w Krakowie, Rynek główny,
utrzymuje na składzie wszelkie środki lecznicze krajowe i zagraniczne, artykuły gumowe i przyrządy chirurgiczne, perfumerye, mydła lecznicze, wody mineralne naturalne i sztuczne i t. p.
Nadto poleca własnego wyrobu:
„Wina lecznicze”, jako to: chinowe, z żelazem, pepsynowe, rumbarbarowe i t. p.
„Wodę kolońską”, nieustępującą w niczem fabrykatom zagranicznym, po 30 ct. i 50 ct.
„Elixir do zębów”, wzmacniający dziąsła, zapobiega psuciu się zębów, nadzwyczaj przyjemny jako płukanka do ust.
„Ziółka Dra Seeburgra”, jedyny środek przeciw uporczywym kaszłom i katarom, zaflegmieniu i chrypcy, paczka po 20 ct.
„Puder antyseptyczny”, zasyпка dla dzieci, w nader praktycznych puszkach po 40 ct.
„Wodę leśną”, odświeżaj. powietrze w mieszkaniach, po 50 ct. fiaska.
„Specyfik” przeciwko odgniotom, 50 ct. fiaszeczka. 151 26 0

Ostrzeżenie przed błądą i oszustwem!

Wiadomo wszystkim, że Galicja jest rajem dla rozmaitych oszustw wiedeńskich i zagranicznych. Codziennie czytamy o wysprzedach z powodu rzekomych krachów itp. blag. Ogłaszane przez nich rozmaite lichtarze, tacki srebrne, kubki, sitka — wszystko to blacha mosiężna pociągana niklem.
Uwaga. Aby uchronić Publiczność przed wyższym, przyjeźliśmy **wyści: zedaż** wyrobów z patentowanego ameryk. srebra największej fabryki na świecie, która z powodu stagnacji oddała nam tylko za cenę roboty t. j. za 5 zlr. następujące przedmioty, dopóki zapas starczy:
6 sztuk najlepszych noży stołowych z angielskim ostrzem,
6 sztuk ameryk. patent. srebrnych widelców z jednej sztuki,
6 sztuk ameryk. patent. łyżek srebrnych,
12 sztuk ameryk. patent. tyżeczek srebrnych,
1 wielka ameryk. patent. chochla srebrna,
1 mniejsza ameryk. patent. srebrna chochla do mleka.
Razem sztuk 32 tylko za 5 zlr.
Oprócz tego na życzenie dodajemy:
6 sztuk deserowych noży z ang. ostrzem,
6 sztuk deser. widelców z pat. amer. srebra z jednej sztuki.
12 sztuk tylko za 2 zlr. 10 ct.
Amerykańskie patent. srebro jest białym metalem, zachowuje białość srebra przez 30 lat i jest najzdrowszym w użyciu i smaku.
Wspaniałe to nakrycie nadaje się także na podarek gwiazdkowy lub noworoczny. — **Ze ogłoszenia nasze najrzetelniejsze,** zobowi. zajmujemy się publicznie odebrać pieniądze, komu się towar nie spodoba. 332 2 2
Główna agencja „WIKTORIA” Rynek, L. 45, I piętro, w Krakowie, w tym domu, gdzie panorama — Nasza marka ochronna: Korona i firma „Wiktoria”. Wysyłka na prowincję za pobraniem pocztowym lub za gotówkę.
Proszek do czyszczenia 1a 8 ont.

POSADZKI
doskonałego wyrobu i rozmaitego rodzaju, poleca po nader umiarkowanych cenach
Maurycy Langrok 330 2 5
w Krakowie, ulica Kolejowa, L. 1.

Exsiccator
Jedyny środek do konserwowania drzewa, osuszania wilgoci w murach, niszczenia grzybka domowego itp. 81 23 0
Ilustrowana broszura ważna dla każdego bezpłatnie.
Firma posiada tysiące świadectw za bezprzykładną skuteczność.
Biuro: Wiedeń, IV., Hauptstrasse, Nr. 36.

Panienska młoda (chrześcijańska), władająca w słowie i piśmie językiem polskim i niemieckim i trochę francuskim, znajduje zajęcie. — Informację udziela między godziną 3 a 4 Główna Agencja dzienników i ogłoszeń, Plac Maryacki, L. 2. 377 1 3

W kojarzeniu małżeństw pośredniczący skutkiem, dzięki swym świetnym znajomościom, Administracja „Universum”, Budapeszt, Gartnergasse, 29. Informacje pod dyskretyą po otrzymaniu marki na odpowiedź. 375 1 10

Wyborne wysiewki herbaciane
po 35 i 50 ct. paczka.
Wyborne herbaty Malange
po 50 cent., 75 cent. i 1 zlr. za paczkę.
Do herbaty wybornej
Rum i Arak
od 70 ct. za butelkę.
Wino włoskie białe i czerwone
po 40 centów za butelkę.
Wino węgierskie i austriackie
od 50 centów za butelkę poleca
HANDEL 347 2 6
Edmunda Klimka
w Krakowie, Linia A-B.
Jarzyny i owoce suszone bocheńskie ma także na składzie.

Apteka pod „Słońcem” G. OTOWSKIEGO

dawniej Flor. Sawiczowskiego Med. Dra
Kraków, Rynek, Linia A-B,
wyrabia:
Proszek mięsny odżywczy.
Piłki: kreozotowa, arsenikalna, guajakolowa, żelazna (Blauda), atropinowa.
Pastylki: tamaryndowa, glicerynowa, rabarbarowa, szakalowa.
Kefir czyli kumys kaukaski.
Cukierki rycynowe dla dzieci.
Essencja octowa do robienia octu.
Stożki mentolowe, Urticę przeciw migrenie.
Płyn na odmożenie rąk i nóg.
Puder przeciw pocieniu się rąk i nóg.
Płyn na plukawy. Płyn i ziółka na mola.
Ziółka Dra Seeburgra.
Plaster roślinny „Sumbul” na odgniotki.
„Sport Fluid” przeciw tworzeniu się żupieżu i świądu skóry na głowie, zapobiega stanowczo wypadaniu włosów.
Środki na wygubienie piegów i przyszyby na twarzy, jakoteż wszelkich plam, nadające skórze cerę delikatną i świeżą białość, a mianowicie: Cream de Mecca, Essencja poziołkowa i liliowa, Mydło liliowe, Woda wachodnia.
Środki konserwujące dziąsła i zęby: Essencja Eucalyptus, Eau de Botot, Woda do ust z Saiolem, Woda do ust sallylowa, Kreda ślamowana, Proszek do zębów Heidera.
Prepki i papier do kadzenia.
Kadziło: sufitankie, królewskie, kościelne.
Proszek „Indyjski” przeciw wszelkim owadom.
Ciało śluzowe czyli „Panienska skórka”.
Kłt do zębów. 137 24 0

Główny skład kapsulek i perełek leczniczych „Hygea” poleconych przez Tow. lekarskie krak.
Skład specyfików zagranicznych, Kosmetyków, Win leczniczych, Koniaku kuracyjnego, Tranu rybliego Maagera, Przyrządów i Ostrzyżek chirurgicznych, Specyfików gumowych, Wód mineralnych po cenach niższych.

Ślizgawka
w pałacu Zwierzynieckim.
We środę, sobotę i niedzielę przygotywa zawsze
muzyka wojskowa.
Bilety sezonowe nabywać można w handlu p. Jana Miki. Rynek główny. 77 15 0

Zaraz do sprzedania 344 3 4
2 kamienice 2-piętrowe
po 5 okien frontu, z oficynami i ogrodami, za dopłatą po 6 lub 7000 zlr.
Bliższa wiadomość: ul. Krowderska, 19, u Z. Gędzińskiego.